

Vonnisnummer / Griffienummer 2022 / 52
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 5 januari 2022
Naam van de beklagde(n) 1. B.B. 2. S.A. 3. G. BVBA
Systeemnummer parket 16AG129 19GNT1145 Dossiernummer 21G002094 REF I 21G002298 REF II Notitienummer parket GE/G/69/12/14072/2016

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G29

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het arbeidsauditoraat tegen

BEKLAAGDE(N) :

1. **B.B.**, RRN (...)
 geboren te (...) (India) op (...)
 van Indiase nationaliteit
 ingeschreven te (...)
 64
 eerste beklagde, bijgestaan door meester R.S. in eigen naam en loco meester V.S.,
 beiden advocaat te (...)
2. **A.S.**, RRN (...)
 geboren te (...) (India) op (...)
 van Belgische nationaliteit
 ingeschreven te (...)
 65
 tweede beklagde, bijgestaan door meester M.V., advocaat te (...)
3. **BV G.**, KBO (...)
 met maatschappelijke zetel gevestigd te (...)
 in faling verklaard bij vonnis van 2 februari 2021 en waarvan de vereffening werd
 afgesloten op 4 maart 2021

 derde beklagde, die verstek laat gaan.

TENLASTELEGGING(EN)

tussen 17 mei 2006 en 18 mei 2018, meermaals, en terwijl de feiten de achtereenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van hetzelfde misdadig opzet, zonder onderbreking gedurende vijf jaar, waarvan het laatste feit plaatsvond op 17 mei 2018

DE EERSTE, als lasthebber of aangestelde van de **DERDE**, met name als feitelijk zaakvoerder

DE DERDE, als werkgever en rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk krachtens de artikelen 5 en 41bis van het Strafwetboek

VERDACHT VAN:

te (...), en bij samenhang te (...)

A. Met inbreuk op artikel 175 §1 Sociaal Strafwetboek, in strijd met artikel 4 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en de uitvoeringsbesluiten ervan, **arbeid te hebben doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België**, met betrekking tot 2 werknemers:

1. S.R., van Indiaase nationaliteit, meermaals, in de periode van 10 oktober 2015 tot 10 mei 2016
2. de zogenaamde M.K., van Pakistaanse nationaliteit, op 2 februari 2016 en op 10 mei 2016

Voor de feiten gepleegd voorafgaand aan 1 januari 2017 strafbaar krachtens artikel 175 §1 van het sociaal strafwetboek met een sanctie van **niveau 4**, zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van € 600 tot € 6.000 (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek).

Sedert 1 januari 2017 zijn dezelfde straffen bepaald krachtens artikel 12/1 van de hoger vermelde wet van 30 april 1999, aldus bepaald in artikel 28 van het Decreet van 23 december 2016 van de Vlaamse Overheid houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen met betrekking tot het beleidsdomein Werk en Sociale Economie.

B. Met inbreuk op artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met de artikelen 4 tot 8 en 9bis van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, als werkgever, zijn lasthebber of zijn aangestelde, **de gegevens vereist krachtens het voormelde koninklijk besluit van 5 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvatte**, met betrekking tot 3 werknemers:

1. S.R., op 10 oktober 2015
2. K.S., op 10 oktober 2015
3. De zogenaamde M.K., op 2 februari 2016

strafbaar met een sanctie van **niveau 4**, zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van € 600 tot € 6.000 (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek). Sinds 1 mei 2016 zijn dezelfde straffen van toepassing op basis van artikel 181 §1, eerste lid, 1° van het Sociaal Strafwetboek.

C. Met inbreuk op artikel 181 § 1, eerste lid, 1° van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met de artikelen 4 tot 8 en 9bis van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de

wettelijke pensioenstelsels, als werkgever, zijn lasthebber of zijn aangestelde, **de gegevens vereist krachtens het voormelde koninklijk besluit van 5 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvatte, met betrekking tot 2 werknemers:**

1. de zogenaamde M.K., van Pakistaanse nationaliteit, op 10 mei 2016
2. D.S., op 15 februari 2017

strafbaar met een sanctie van **niveau 4**, zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van € 600 tot € 6.000 (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek).

BIJ SAMENHANG met de tenlasteleggingen A, B en C

DE EERSTE EN DE DERDE

VERDACHT VAN:

Als dader of mededader,

te (...)

D. Met inbreuk op artikel 433 *quinquies* § 1, 3° Sw. het misdrijf **mensenhandel** te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hen met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was, met de omstandigheid beschreven in dat dit misdrijf is gepleegd door **misbruik te maken van de kwetsbare toestand** waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken met betrekking tot de volgende 3 personen:

1. S.R., herhaaldelijk in de periode van 10 oktober 2015 tot 10 mei 2016
2. K.S., herhaaldelijk in de periode van 10 oktober 2015 tot 10 mei 2016
3. de zogenaamde M.K., herhaaldelijk in de periode van 29 april 2016 tot en met 10 mei 2016

misdrijf strafbaar krachtens de artikelen 433 *quinquies* § 1, 3°, §2 en § 4 en 433 *septies* lid 1 en 2 Sw met een opsluiting van 10 jaar tot 15 jaar en een geldboete van € 1.000 tot 100.000. De boete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn. Met toepassing van art. 433 *novies* Sw. worden de schuldigen bovendien veroordeeld tot ontzetting van de in artikel 31, eerste lid Sw. genoemde rechten.

DE EERSTE, als lasthebber of aangestelde van de DERDE, met name als feitelijk zaakvoerder

DE TWEEDE, als lasthebber of aangestelde van de DERDE, met name als zaakvoerder

DE DERDE, als werkgever en rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk krachtens de artikelen 5 en 41bis van het Strafwetboek

VERDACHT VAN:

te (...), en bij samenhang te (...)

E. Met inbreuk op artikel 175 §1 Sociaal Strafwetboek, in strijd met artikel 4 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en de uitvoeringsbesluiten ervan, **arbeid te hebben doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België**, met betrekking tot 2 werknemers:

1. S.K., van Indiaase nationaliteit, op 24 augustus 2016
2. D.S., van Indische nationaliteit, op 15 februari 2017

Voor de feiten gepleegd voorafgaand aan 1 januari 2017 strafbaar krachtens artikel 175 §1 van het sociaal strafwetboek met een sanctie van **niveau 4**, zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van € 600 tot € 6.000 (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek).

Sedert 1 januari 2017 zijn dezelfde straffen bepaald krachtens artikel 12/1 van de hoger vermelde wet van 30 april 1999, aldus bepaald in artikel 28 van het Decreet van 23 december 2016 van de Vlaamse Overheid houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen met betrekking tot het beleidsdomein Werk en Sociale Economie.

F. Met inbreuk op artikel 181 § 1, eerste lid, 1° van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met de artikelen 4 tot 8 en 9bis van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, als werkgever, zijn lasthebber of zijn aangestelde, **de gegevens vereist krachtens het voormelde koninklijk besluit van 5 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvatte**, met betrekking tot 3 werknemers:

1. S.B., op 3 juni 2016
2. S.K., op 24 augustus 2016
3. D.S., op 15 februari 2017

strafbaar met een sanctie van **niveau 4**, zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van € 600 tot € 6 000 (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek).

BIJ SAMENHANG met de tenlasteleggingen E en F

DE EERSTE, DE TWEEDE EN DE DERDE

VERDACHT VAN:

Als dader of mededader,

te (...)

- G. Met inbreuk op artikel 433 *quinquies* § 1, 3° Sw. het misdrijf **mensenhandel** te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hen met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was,

met de omstandigheid beschreven in dat dit misdrijf is gepleegd door **misbruik te maken van de kwetsbare toestand** waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken

met betrekking tot de volgende persoon:

S.B., herhaaldelijk in de periode van 3 juni 2016 tot 24 augustus 2016

misdrijf strafbaar krachtens de artikelen 433 *quinquies* § 1, 3°, §2 en § 4 en 433 *septies* lid 1 en 2 Sw met een opsluiting van 10 jaar tot 15 jaar en een geldboete van € 1.000 tot 100.000. De boete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn. Met toepassing van art. 433 *novies* Sw. worden de schuldigen bovendien veroordeeld tot ontzetting van de in artikel 31, eerste lid Sw. genoemde rechten.

DE EERSTE, als lasthebber of aangestelde van BVBA F. met zetel te (...), met ondernemingsnummer (...), met name als zaakvoerder

VERDACHT VAN

te 9000 Gent

H. Met inbreuk op artikel 175 §1 Sociaal Strafwetboek, in strijd met artikel 4 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en de uitvoeringsbesluiten ervan, **arbeid te hebben doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België**, met betrekking tot 1 werknemer:

D.S., van Indiaase nationaliteit, op 13 februari 2017

strafbaar met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van € 600 tot € 6.000 krachtens artikel 12/1 van de hoger vermelde wet van 30 april 1999.

I. Met inbreuk op artikel 181 § 1, eerste lid, 1° van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met de artikelen 4 tot 8 en 9bis van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, als werkgever, zijn lasthebber of zijn aangestelde, **de gegevens vereist krachtens het voormelde koninklijk besluit van 5 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvatte**, met betrekking tot 1 werknemer:

D.S., op 13 februari 2017

strafbaar met een sanctie van **niveau 4**, zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van € 600 tot € 6.000 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek).

DE TWEEDE, als lasthebber of aangestelde van de DERDE, met name als zaakvoerder

DE DERDE, als werkgever en rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk krachtens de artikelen 5 en 41bis van het Strafwetboek

VERDACHT VAN:

te(...), en bij samenhang te (...)

J. Met inbreuk op artikel 181 § 1, eerste lid, 1° van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met de artikelen 4 tot 8 en 9bis van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, als werkgever, zijn lasthebber of zijn aangestelde, **de gegevens vereist krachtens het voormelde koninklijk besluit van 5 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvatte, met betrekking tot 1 werknemer:**

S.Gu., op 17 mei 2018

strafbaar met een sanctie van **niveau 4**, zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van € 600 tot € 6.000 (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek).

de eerste en de tweede tevens gedagvaard om zich overeenkomstig art. 42, 3° en 43 bis lid 1 en 2 van het strafwetboek te horen veroordelen tot de **bijzondere verbeurdverklaring** van het volgend bedrag, dat overeenstemt met de geraamde geldwaarde van de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf G zijn verkregen, die niet kunnen worden gevonden in zijn vermogen, met name **41.059** euro, zijnde het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen (zie verslag RSZ van 25/01/2018, karton III, submap 3, stukken 184 e.v.).

En in de zaak met rolnummer 21G002298 (**referte II**) van het arbeidsauditoraat

en de **BURGERLIJKE PARTIJ(EN)** :

S.G., RRN (...)

geboren te (...)(India) op (...)

van Indiase nationaliteit

ingeschreven te (...)

met woonstkeuze op het kantoor van zijn raadsman te (...)

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester D.K., advocaat te (...)

tegen de **BEKLAAGDE(N)** :

B.B., RRN (...) geboren te (...) (India) op (...)

van Indiase nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, bijgestaan door meester R.S. in eigen naam en loco meester V.W., beiden
advocaat te (...)

TENLASTELEGGING(EN)

als aangestelde of lasthebber van BVBA S. (...), met name als zaakvoerder van deze
vennootschap, wat betreft de tenlasteleggingen A2 en B2

A geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding

(als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber) de gegevens vereist krachtens het hierna
vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de
instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en
op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: twee
namelijk:

1. S.G., te Liedekerke en Brussel in de periode van 1 juni 2019 tot en met 19 augustus 2019
2. S.Rh., te Gent op 14 november 2020

- inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels
- strafbaar gesteld door artikel 181, §1, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar met een sanctie van niveau 4

B tewerkstelling van een buitenlandse onderdaan zonder verblijfsvergunning

(als werkgever, aangestelde of lasthebber) arbeid heeft doen of laten verrichten door een
buitenlandse onderdaan die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie
maanden of tot vestiging in België

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: één
namelijk:

1. S.G., te (...) in de periode van 1 juni 2019 tot en met 19 augustus 2019
2. S.Rh., te (...) op 14 november 2020

- inbreuk op artikel 4, §1, eerste lid, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers
- strafbaar gesteld door artikel 12/1, §1, eerste lid, 1°, de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers
- vatbaar voor een administratieve geldboete op grond van artikel 13/6, §2, van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004

bij samenhang

C mensenhandel met als doel de uitbuiting door arbeid en diensten met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

ten aanzien van **S.G.**, geboren te onbepaalde plaats op 5 augustus 1990, te (...) in de periode van 1 juni 2019 tot en met 19 augustus 2019

strafbaar door art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw met een gevangenisstraf van 1 jaar tot 5 jaar en een geldboete van 500 tot 50.000 €;

Overwegende dat er reden is om slechts correctionele straffen uit te spreken wegens de aanwezigheid van verzachtende omstandigheden, namelijk de afwezigheid van eerdere criminele veroordelingen, wat betreft:

- de tenlastelegging(en) C in hoofde van **B.B.**

PROCEDURE

De eerste, de tweede en de derde beklaagde in de zaak met referte I werden door de raadkamer naar deze rechtbank verwezen bij beschikking van 4 december 2020.

Ten aanzien van B.B., S.A. en BVBA G. worden voor de tenlasteleggingen D1, D2, D3 en G in de zaak met referte I verzachtende omstandigheden aangenomen zoals in de beschikking van de raadkamer vermeld.

Ten aanzien van B.B. worden voor de tenlastelegging C in de zaak met referte II verzachtende omstandigheden aangenomen zoals in de dagvaarding vermeld.

De rechtbank is voor alle feiten bevoegd gelet op hun onderlinge samenhang.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal, behalve wat het vertaald gedeelte betreft.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld C.S., om B.B. en S.A. bij te staan voor de vertaling van het gezegde van het Nederlands in het Punjabi en omgekeerd, die de door de wet bepaalde eed heeft afgelegd.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

De zaak werd op de terechtzitting van 1 december 2021 in zijn geheel voor de zetel in zijn huidige samenstelling hernomen.

Niemand is voor de derde beklaagde, BVBA G., verschenen hoewel zij rechtsgeldig werd gedagvaard.

De rechtbank verbetert de dagvaarding wat betreft de vermelding van de vennootschapsvorm van de derde beklaagde G. BVBA naar BV G. zoals bepaald door artikel 1.5 Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen (WVV).

VOORAFGAAND

Met het oog op een goede rechtsbedeling worden de zaken met rolnummer 21G002094, hierna genoemd onder referte I, en met rolnummer 21G002298, hierna genoemd onder referte II, samengevoegd om in één vonnis te worden beslecht.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

I. FEITEN

1.1. Dossier met referte 1

1. Op 2 februari 2016 voert de sociale inspectie een controle uit in de handcarwash gelegen te (...). De sociaal inspecteur stelt bij het betreden van de zaak *de visu* vast dat er één persoon een kleine witte vrachtwagen aan het poetsen is. Deze persoon maakt daarbij gebruik van een borstel op een lange steel. Een tweede persoon kijkt toe. De persoon die de vrachtwagen aan het poetsen is, kan geen identiteitsdocumenten voorleggen. Hij stelt M.K. te zijn, geboren op (...) in (...).

M.K. verklaart dat hij 2 dagen voordien in België aankwam en er op vakantie is. Hij stelt een Pakistaans paspoort te hebben maar zou dit hebben afgegeven in de ambassade te Brussel. Hij beweert niet te werken in de carwash en er enkel wat te helpen. Hij is er afgezet door een vriend, zijn vriend zei hem dat de baas "S. (S.A.)" heet en aan de overkant van de straat in de showroom van een garage zou zijn. Toen de sociale inspectie binnenkwam, was hij bezig met een klant. Hij heeft geen contract, werkt er niet en wordt niet betaald. Voor zijn verhoor neemt M.K. per gsm contact op met de zaakvoerder van de carwash. Intussen stelt de sociale inspectie vast dat M.K. specifieke waterwerende schoenen en werkkledij draagt. Daarmee geconfronteerd stelt M.K. dat deze kledij hem toebehoort en dat hij zo naar de carwash gekomen is.

De tweede persoon die aanwezig is in de zaak identificeert zich als K.Se.. Hij stelt dat hij naar de carwash gekomen is om met de zaakvoerder "S. (S.A.)" te praten. Een twintigtal minuten na aanvang van de controle betreedt een derde persoon de zaak. Hij stelt de zaakvoerder te zijn. Hij kan zich enkel identificeren aan de hand van een rijbewijs. Hieruit blijkt dat het gaat om S.R.. Hij verklaart kort te zijn weggeweest naar een garage aan de overzijde van de straat. Hij was er gaan vragen of er geen auto's moesten gepoetst worden omdat er niet zoveel werk was. Hij stelt alleen te werken in de carwash.

Gevraagd naar de tewerkstellingsdocumenten van M.K. verklaart S.R. dat deze niet echt voor hem werkte. Hij kent hem enkel met zijn voornaam 'K. (M.K.)' en hij weet dat het een Pakistaan is. Hij werd eerder in de namiddag afgezet door een voor hem onbekend iemand en kwam vragen of er werk was. Geconfronteerd met het feit dat M.K. alleen in de uitbating was, hij de wagen van een klant aan het poetsen was en kennelijk goed op de hoogte was van het feit op welke wijze dit diende te gebeuren, blijft hij de tewerkstelling ontkennen.

Hij is bereid om op 11 februari 2016 een verklaring te komen afleggen. Die dag komt S.R. niet zelf opdagen, maar wel zijn echtgenote, K.S.. Zij blijkt de officiële zaakvoerder van de vennootschap B. BV te zijn, de vennootschap die de carwash uitbaat. Haar man is er aandeelhouder. Ze verklaart dat ze twee carwashes in Gent uitbaten, één in (...) en één aan (...). Het werk wordt gedaan door drie werkende vennoten, heel soms helpt ze ook. Daarnaast is ze poetsvrouw. Over M.K. stelt ze dat

hij niet voor de carwash werkte. Hij kwam enkel werk vragen. Haar man wist niet dat hij geen verblijfspapieren had. Hij had geen contract. Toen M.K. er was, moest haar man plots naar de garage, hij ging vragen of er werk was. Ze ontkent dat M.K. toen al aan het werk was. Ze verklaart dat hij er is gekomen via een vriend van haar man. De sociaal inspecteur vraagt daarop om haar man te bellen om te vragen hoe deze vriend heet, waarop ze dit doet en haar verklaring wijzigt in die zin dat het niet ging om een vriend van haar man, maar om een vriend van M.K. die hem er heeft afgezet.

Intussen blijkt uit de vaststellingen van de sociale inspectie dat S.R. sinds 3 juni 2014 geen verblijfsrecht meer heeft in België. Geconfronteerd daarmee stelt K.S. dat ze dit niet zo goed weet. Ze belt hem opnieuw op. Er zouden nog procedures lopende zijn met tussenkomst van een advocaat. Beide zijn aangesloten als zelfstandige. Hun boekhouder is B.J.. Beide carwashes worden gehuurd. De carwash in (...) wordt gehuurd van een zekere "Ga. BV". Deze firma huurt van een Belg, ze werkten er vroeger als carwash. Nu huren zij. Ze huren niet rechtstreeks omdat ze eerst wilden zien of de carwash opbrengt of niet. Het brengt niet zo goed op. Het regent veel de laatste maanden. Ze betalen 725€ huur. De baas van "Ga. BV" is ook een Indiër, S.S.. S.S. komt soms nog naar de carwash. Ze betalen gewoon maandelijks huur. Voor de overname moesten ze niets betalen. Wanneer ze de carwash weer zouden overlaten, moeten ze zorgen dat de producten weer aangevuld zijn. Ze doet samen met haar man het papierwerk in de firma. Elke drie maanden gaan ze naar de boekhouder.

Geconfronteerd met het feit dat er een woonruimte achteraan de carwash is, stelt ze dat dat vroeger voor de werknemers van "Ga. BV" was. Nu woont daar niemand. Het zijn hun kleren die er nog liggen. Soms blijven daar nu nog mensen slapen die in Gent in een nachtwinkel werken. Ze weet niet of die nachtwinkel ook van "Ga. BV" is. Bevraagd over eerdere controles door de sociale inspectie, stelt ze dat er drie keer controle geweest is in de voorbije tien maanden en dat er telkens toevallig iemand aan het werken was die eigenlijk niet echt aan het werken was. Anders zijn het altijd de vennoten die er werken. Volgens haar komt de sociale inspectie toevallig nooit op controle wanneer de vennoten aan het werk zijn.

Op 2 februari 2016 was er geen personeel aangemeld in de dimona-databank.

2. In een aanvullend onderzoeksverslag uit de sociaal inspecteur zijn vermoeden dat er mogelijk sprake is van uitbuiting. Hij wijst op de niet-rendabele situatie van de carwash, de dubbelzinnige betrokkenheid van de firma BVBA G., zijn vermoeden dat er achter de carwash bewoning is georganiseerd in een erbarmelijke toestand, de illegale status van S.R. en de mogelijke betrokkenheid van derden die hij afleidt uit het feit dat er permanent per gsm communicatie was tussen S.R. en een onbekende derde. Deze communicatie gebeurde voor hem in een onverstaanbare taal, vermoedelijk het Punjabi. Verder onderzoek, onder meer bij DVZ, wijst nog uit dat de identiteit opgegeven door de persoon die aan het werk was "M.K. (...)" niet gekoppeld was aan een geldig verblijfsrecht in het Rijk. De sociaal inspecteur stelde bijgevolg ook een proces-verbaal voor de illegale tewerkstelling van een vreemdeling op.

In zijn onderzoeksverslag wijst de sociaal inspecteur er verder op dat de statuten zoals deze

gepubliceerd zijn in het Belgisch Staatsblad melding maken van drie aandeelhouders, namelijk K.S. (60 aandelen), S.R. (20 aandelen) en S.H. (20 aandelen). Bij het afnemen van het verhoor van K.S. legt zij nog notulen voor van een algemene vergadering die op 5 oktober 2015 plaatsvond. Daaruit zou blijken dat de aandelen intussen anders werden verdeeld, namelijk K.S. (60 aandelen), S.R. (20 aandelen) en telkens 10 aandelen aan drie andere werkende vennoten. Deze wijzigingen zijn niet gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

3. Op 10 mei 2016 doet de sociale inspectie samen met de unit Meprosch van de lokale politie opnieuw een controle in de handcarwash van B. BV in (...). Op het ogenblik van deze controle zijn er twee mannen aan het werk. De ene persoon legt een Brits paspoort voor op naam van D.Sh., geboren op 24 september 1971 in Lahore. Hij verklaart er te werken als arbeider en wijst naar de andere man in de zaak, die zijn baas is. De tweede is S.R.. Hij toont de sociaal inspecteur recente notulen van de BV waaruit moet blijken dat D.S. werkend vennoot is.

Verder onderzoek brengt aan het licht dat D.S. zich bedient van een valse identiteit en van een vals paspoort. Hij stelt dat zijn echte naam *M.K.* (...) is. Hij bekent dat hij bij de controle aan het werk was in de carwash en een vals Brits paspoort ter identificatie voorlegde. Hij was drie maanden geleden op een illegale manier via Turkije en Italië naar België gekomen. Sinds zijn aankomst in België verbleef hij her en der bij mensen die hem onderdak wilden geven, en soms sliep hij in een park. Hij heeft reeds een paar keer in de carwash geslapen. Hij heeft geen vrienden of familie in België. Via via vernam hij dat men in de carwash op zoek was naar iemand om te werken. De eerste keer dat hij zich aanbood in de carwash in februari 2016 beschikte hij over geen enkel document. Hij zei dit tegen de baas "P.". "P." zei dat hij kon werken in de carwash. Hij moest elke dag werken van 8 u 30 tot 18 u 30 en zou hiervoor 35 à 40 euro per dag krijgen. Het was te nemen of te laten. Hij vond dit zelf te weinig, maar had geen andere keuze. In februari 2016 werkte hij slechts 1 dag. Er was toen ook controle en hij werd meegenomen omdat hij geen documenten had. Nadat hij het vals paspoort kreeg, nam hij opnieuw contact op met "P." met de mededeling dat hij intussen een vals Brits paspoort had. "P." zei hem dat dit voor hem geen probleem was. Er waren nog personen die met valse papieren werkten. Vanaf 29 april 2016 is hij dan beginnen te werken, gemiddeld 11 u per dag en hij kreeg hiervoor 35 of 40 euro per dag. Hij tekende geen contract. Hij kent het document "Notulen van de algemene vergadering" niet, hij wist daar niets van en had het ook niet ondertekend. Hij is tot dan nog niet betaald geworden voor de 10 dagen werk. Hij ging die dag 400 euro krijgen, zo was hem beloofd. Hij voelt zich misbruikt door "P.". Het is vuil en gevaarlijk werk om ziektes op te lopen van de scheikundige producten die gebruikt worden, hij krijgt geen beschermkledij. Hij voelt zich misbruikt maar geen slachtoffer van mensenhandel. Hij heeft niet moeten betalen om af en toe in de carwash te mogen blijven slapen.

Op het politiebureau wordt ook een verklaring afgenomen van S.R.. Hij verklaart dat D.S. sinds één week in de carwash werkt als zelfstandige. Hij kwam uit Engeland en het probleem was dat hij geen vast adres had. Volgens de boekhouder kon deze voor een tijdelijk papier zorgen, nadien, als hij een vast adres had, zou hij een definitief papier opmaken. Geconfronteerd met het feit dat D.S. eigenlijk ook M.K. is, die reeds op 2 februari 2016 in de carwash werd aangetroffen en werd meegenomen omdat hij geen

documenten had, antwoordt hij: *"Inderdaad, hij kwam op 2/2/2016. Hij heeft niet gewerkt, hij zat daar gewoon.""D.S. kwam toen maar ik had toen geen tijd. Ik had de kans niet om te vragen dat hij zou terugkomen. De politie is toen gekomen. Hij kwam pas terug op de 29ste."* Hij verklaart verder dat D.S. (M.K.) tijdelijk slaapt in de carwash omdat hij geen adres heeft. Hij eet daar ook, het was een tijdelijke oplossing. Hij woonde eerst bij een vriend maar is daar weggegaan. Hij moest niet betalen om er te slapen, er was elektrische verwarming. Hij geeft wel toe dat "D.Sh." gewerkt heeft in de carwash vanaf 29 april 2016.

De carwash wordt in opdracht van de arbeidsauditeur in beslag genomen en verzegeld.

Op 18 mei 2016 wordt K.S. als zaakvoerder opnieuw verhoord. Ze verklaart onder meer over de tewerkstelling van M.K. en diens valse identiteit D.S. het volgende: *"In februari zei hij dat zijn roepnaam 'K.' (D.Sh.) was. We hebben toen zijn paspoort niet gezien. Toen hij in april terugkwam toonde hij zijn Brits paspoort. We zijn toen akkoord gegaan om hem op te nemen in de firma. Ik was er zeker niet op de hoogte van dat het paspoort vals was. We konden pas alles in orde brengen als hij een vast adres had."* Over de aanstelling als werkend vennoot verklaart ze het volgende: *"Dit werd opgesteld door de boekhouder. Ik tekende het papier. U vraagt mij van wie de andere handtekeningen zijn. Het ene is van mijn echtgenoot en het andere vermoed ik van de persoon die in de firma kwam. Ik heb het wel niet gezien dat hij het tekende."*

De sociale inspectie komt tot de conclusie dat M.K. ook nu illegaal aan het werk is. De aanstelling als werkend vennoot is volgens hen slechts een poging om het zwartwerk te verdoezelen. De sociale inspectie stelt een proces-verbaal op tegen S.R., K.S. en B. BV wegens onder meer feiten van illegale tewerkstelling van een vreemdeling en niet-aangifte aan de dimonadatabank van de tewerkstelling van M.K..

S.R. wordt als zelfstandige met vreemde nationaliteit geverbaliseerd voor het niet hebben van een beroepskaart.

4. In een aanvullend onderzoeksverslag wordt door de sociale inspectie opnieuw melding gemaakt van aanwijzingen van mensenhandel met het oog op economische uitbuiting.

5. Op 23 mei 2016 melden B.B., de eerste beklagde, en S.S. zich bij de politie aan met het oog op het bekomen van de opheffing van het beslag op de carwash. B.B. zou de hoofdhuurder zijn van het magazijn/atelier waarop/in de in beslag genomen carwash is gevestigd. S.S. is zaakvoerder van BV G., derde beklagde. Deze vennootschap heeft een huurutbatingsovereenkomst afgesloten met B. BV met betrekking tot de uitbating van de carwash. Beiden leggen de onderliggende contracten voor evenals de opzeggingsbrieven van de huur en de huurutbatingsovereenkomst. Er wordt door BV G. een schadevergoeding wegens contractbreuk gevorderd van 7.500 euro. In de beide opzeggingsbrieven wordt verder verwezen naar betalingsachterstanden, het ten onrechte verlenen van onderdak aan derden op de site van de carwash en het klantenverlies als gevolg van het beslag op bevel van het parket als redenen voor de verbreking van de overeenkomsten.

Het beslag wordt daarop opgeheven. De politie meldt nog dat beiden goed gekend zijn in de politionele databanken, onder meer voor mensensmokkel en mensenhandel met het oog op economische uitbuiting.

6. In het onderzoek dat daarop volgt, wordt aandacht gegeven aan de economische realiteit van de relaties tussen B. BV enerzijds en BV G. en de eerste beklaagde anderzijds. De onderzoekers menen een patroon te zien in het profiel van de zaakvoerders en vennoten die actief zijn in de vennootschap G. en de vennootschappen waarin B.B. betrokken is. Deze laatste vennootschappen baten onder meer nachtwinkels uit. Vermoed wordt dat er tegen betaling huwelijken worden geregeld tussen Europese vrouwen en Indische en Pakistaanse mannen met de bedoeling een verblijfsrecht in België te bekomen.

Verder wordt vermoed dat de volgende elementen ook deel uitmaken van de modus operandi:

- een tewerkstelling tegen onevenwichtige voorwaarden in een schijnstatuut als werkend vennoot, met uitbuiting tot gevolg
- het huisvesten van deze personen op steeds dezelfde adressen, in het bijzonder in panden waarvan B.B. de eigenaar is.

B.B. zou volgens de onderzoekers een abnormaal financieel profijt halen uit de huur-en de huuruitbatingsovereenkomsten die hij afsluit.

Om die reden wordt er een bankonderzoek uitgevoerd op de rekeningen van:

- B. BV: de gevolmachtigde is K.S.. Maandelijks wordt 1.000 euro in contanten gestort op de bedrijfsrekening. Dit bedrag wordt nadien overgeschreven op de persoonlijke rekening van K.S.. In de periode van 5 oktober 2015 tot 27 juni 2016 wordt er voor een bedrag van in totaal 34.355 euro aan contante gelden gestort op de bedrijfsrekening. Vandaar worden facturen betaald aan verschillende garages en een technisch onderhoudsbedrijf. Daarnaast wordt maandelijks een bedrag van circa 725 euro betaald aan de eerste beklaagde met de vermelding "rent for carwash" en een bedrag van dezelfde grootorde aan BV G. met de vermelding "huur for car wash".
- De eerste beklaagde: Er wordt maandelijks 725 euro overgeschreven naar de rekening van C.Y., de inmiddels overleden eigenares van het pand in (...) waar een carwash is gevestigd. De rekening wordt nog beheerd door haar erfgenamen die B.B. kennen als een stipte betaler. Er worden verder twee hypothecaire leningen afbetaald. Er zijn nauwelijks stortingen of afhalingen van contant geld. Er wordt voor een totaalbedrag van 19.358,69 euro aan overschrijvingen ontvangen vanuit het buitenland, waaronder uit de Verenigde Staten en Canada. B.B. ontvangt van de vennootschap F. in totaal 21.150 euro, in stortingen van telkens circa 800 tot 1.075 euro. Van de vennootschap S. ontvangt hij gelijkaardige stortingen voor een totaalbedrag van 20.170 euro. Beide vennootschappen baten nachtwinkels uit waarvan de eerste beklaagde zaakvoerder is.

Er wordt via mini-instructie een onderzoek gedaan naar de telefonische communicatie van de eerste beklagde, S.M., S.Ra. en K.S.. In de onderzochte periode van 8 maanden zijn er opvallend intense contacten tussen het oproepnummer van de eerste beklagde en het oproepnummer gekend als het nummer van K.S.. Het gaat om 283 contacten. Beiden hebben ook een relatief intens contact met S.M., zaakvoerder van BV G.. Het gaat om 51 contacten met K.S. en 162 contacten met het nummer van de eerste beklagde. Uit het telefonieonderzoek blijkt verder dat de dag na de controle, op 11 mei 2016, de eerste beklagde frequent in contact staat met A.S., de tweede beklagde, en tweede zaakvoerder van BV G..

S.R. blijkt aan de hand van zijn vingerafdrukken ook in de politionele databanken gekend te staan als 'K.' (S.R.), dit voor feiten van illegaliteit en mensensmokkel.

7. Intussen vindt er op 24 augustus 2016 een nieuwe controle plaats in de carwash in (...). Er wordt *de visu* vastgesteld dat twee personen net een wagen gepoetst hebben. Het gaat om S.K., van Indische nationaliteit. Hij verklaart er een eerste dag aan het werk te zijn, het is een test. Hij verklaart niet te weten hoeveel hij zal betaald worden, hij wacht op zijn arbeidsvergunning. De tweede persoon identificeert zich als S.B., eveneens van Indische nationaliteit. Hij legt een geldige verblijfskaart B voor. Hij stelt zaakvoerder te zijn. Dit blijkt ook uit de statuten. Voor wat betreft de tewerkstelling van S.K. verwijst hij naar een andere zaakvoerder, A.S., de tweede beklagde. Deze zaakvoerder zou alles regelen. De tewerkstelling van S.K. is niet gemeld in de dimonadatabank. Uit het rijksregister blijkt verder dat het verblijfsrecht van S.K. sinds 22 maart 2016 vervallen is.

Op het ogenblik van deze vaststellingen kent de vennootschap G. vier zaakvoerders, namelijk S.M. (mandaat sinds 19-08-2013); S.Ri. (mandaat sinds 15-01-2016), A.S., de tweede beklagde (mandaat sinds 03-06-2016) en S.B. (mandaat sinds 03-06-2016). Allen worden uitgenodigd voor verhoor.

S.Ri. komt niet opdagen.

S.M. legt een document voor waaruit blijkt dat er op 1 juli 2016 een bijzondere algemene vergadering plaatsvond. Hij werd ontslagen uit zijn mandaat als zaakvoerder. Dit ontslag is op het ogenblik van verhoor nog niet formeel gepubliceerd. In zijn verhoor duidt hij dat ze niet echt zijn samengekomen voor een algemene vergadering op 1 juli 2016, maar dat de boekhouder het document had getypt en hem had overhandigd. Hij begrijpt niet waarom zijn ontslag nog niet is gepubliceerd.

Voor hun gepland verhoor overhandigen S.A. en S.B. een in het Nederlands uitgetikte verklaring waarin gesteld wordt dat S.K. werk kwam vragen, maar niet voor hen gewerkt heeft.

S.A. verklaart dat hij sinds 3 juni 2016 medezaakvoerder is van de BV G.. Hij werd hiervoor aangesproken door een vriend van hem, S.G.. Hij deelde mee dat BV G. een carwash huurde voor een ander bedrijf en dat hiermee problemen waren. De carwash was gesloten. Hij wil geen verklaring afleggen over de concrete aandelenoverdracht. Hij stelt dat dat

privé is en dat ze dit kunnen nagaan in de statuten. Hij stelt geen inbreng in geld te hebben gedaan. Ze zijn met drie personen in de vennootschap, hijzelf, S.B. en S.Ri.. S.M. is er inderdaad uitgegaan, al staat hij nog officieel vermeld als zaakvoerder. S.Ri. is enkel vennoot, ze werkt niet. Het is niet zo gemakkelijk want de zaken gaan niet zo goed. Dat is volgens hem te wijten aan het feit dat de zaak gesloten geweest is. Hierdoor hebben ze veel klanten verloren. Bevraagd of hij op voorhand wist dat het moeilijk zou worden, stelt hij dat dat zo is. Het is daarom ook een testfase waar hij nu inzit. Hij kende de bedrijfseconomische toestand op het ogenblik van de overname, de boekhouder informeerde hem. Binnen de vennootschap staat hij in voor de bankzaken en de administratie. Momenteel schieten er niet veel netto-inkomsten over. Hij en S.B. verdienen ongeveer 250 euro per maand. Dat is niet veel om van te leven. Uiteindelijk geeft hij toe dat S.K. hem gevraagd had of hij eens op proef mocht komen werken. Hij had een contract nodig om zijn verblijfsrecht te kunnen verlengen. Hij geeft toe dat hij wist dat hij problemen had met zijn verblijfsrecht. Hij zou hem 60 euro betalen voor die dag werk. Hij heeft dit ook betaald. Anders werkt er nooit iemand in de carwash buiten hijzelf en S.B.. Het is ongelooflijke pech dat de inspectie net die dag langskwam. Anders zijn ze altijd in orde. Over het bed dat achteraan in de carwash staat, stelt hij dat daar eigenlijk niemand echt slaapt, ze doen dat alleen als ze moe zijn. Vroeger, voor hij in de firma was, sliep er wel iemand, maar hij weet daar eigenlijk niets over.

S.B. wordt eveneens verhoord. Ook hij is sinds 3 juni 2016 medezaakvoerder van de BV G.. Voordien werkte hij in een carwash in Brussel tot eind december 2015. Hij was er zelfstandige, zaakvoerder, maar hij weet niet meer in welke firma dit precies was. Daarna ging hij naar Indië tot april 2016. Toen kwam hij bij BV G. terecht via zijn vriend A.S., de tweede beklagde, die nu ook zaakvoerder is. Hij had een akkoord om te beginnen werken bij BV G.. Dat was een akkoord met een zekere "mijnheer G.". Dat is een roepnaam van een Indiër die eigenlijk de eigenaar is van de carwash. Hijzelf zag hem twee of drie keer. Hij huurt het gebouw van de carwash. Over BV G. wist hij dat hij in een carwash zou moeten werken samen met S.A. Hij weet niet of BV G. nog andere vestigingen of activiteiten heeft. Van de financiële toestand of zo van de vennootschap weet hij niets. Hij vertrouwt op S.A. voor zo'n zaken. Hij heeft aandelen in BV G., 50%. S.A. heeft de andere 50%. Hij heeft hier iets van een 3.100€ of 3.200€ voor moeten betalen aan A.S., hij betaalde cash, zonder bewijs, hij vertrouwt hem. Het was de bedoeling dat S.A. dit geld zou storten aan de vroegere eigenaars van BV G.. Hij begon te werken in juli 2016 in de carwash. Hij wist dat er in het begin niet zoveel werk zou zijn en dat hij toen niet zoveel zou verdienen. Hij heeft ervaring in een carwash dus hij dacht dat het wel zou lukken. Eigenlijk was het altijd rustig, ook nu nog. Toen hij begon te werken had hij niet echt een specifiek bedrag voor ogen dat hij maandelijks zou verdienen. Hij had wel gedacht dat dit hoger zou zijn. Hij stelt dat hij van de 200 euro à 300 euro in de maand kan leven, maar hij erkent dat het moeilijk is. Hij krijgt hier en daar wat hulp van vrienden ook, dat is zo in zijn gemeenschap. Het is gewoon erg moeilijk om werk te vinden en als ze dan werk hebben worden ze door de inspectiediensten gestoord. Hij wil ook niet van een uitkering leven. Hij werkt enkel in de firma en van de rest trekt hij zich niet zoveel aan, S.A. doet dat. Op de vraag of hij dan niet beter gewoon als werknemer met een contract zou werken, stelt hij dat het S.A. is die dat beslist. Hij regelt alles van papieren. Ze betalen ongeveer 700€ huur per maand. S.A. stort dit volgens hem aan "mijnheer G.". Hij denkt dat "mijnheer G." het ook zelf huurt van iemand anders maar hij weet hier niet zoveel van. Hij heeft een volmacht op de rekening van de firma. Die rekening is bij Belfius. Volgens hem hebben alleen hij en S.A. een

volmacht. Hij denkt niet dat "mijnheer G." een volmacht heeft. De boekhouder kent hij niet, hij is er wel al geweest om een papier te tekenen. Naast hem en S.A. is er nog een mevrouw S.Ri. in de firma. Hij denkt niet dat zij aandelen heeft maar ze werkt gewoon mee. Zij stofzuigt soms de wagens. Dat is 1 à 2 keer per week. Dat is zo als ze verwachten dat het drukker zal zijn. Hij weet niet hoe ze betaald wordt. S.M. zit niet meer in de zaak. Over de controle op 24 augustus 2016 verklaart hij dat S.K. was meegekomen met S.A.. Hij wist wel dat zijn papieren niet in orde waren. Hij heeft er geen weet van dat er mensen achter in de carwash zouden slapen.

Twee dagen later, op 26 augustus 2016, doet de sociale inspectie een hercontrole. Alleen S.A. en S.B. worden er aangetroffen.

Beiden blijken niet te zijn aangesloten bij een sociale kas voor zelfstandigen.

8. Op 13 februari 2017 wordt er een controle uitgevoerd in de nachtwinkel gelegen (...). De vestiging wordt uitgebaat door de BV (...). De sociale inspectie stelt door het raam van de winkel *de visu* vast dat er één persoon achter de kassa op een stoel zit. De inspecteurs zien de persoon afrekenen met een klant en geld ontvangen. Ze betreden daarop de nachtwinkel waarbij ze vaststellen dat dezelfde persoon een nieuwe klant aan het bedienen is. Wanneer de inspecteurs zich kenbaar maken, wordt een tweede persoon die zich in een achterliggende ruimte bevond, erbij gehaald. Hij identificeert zich als S.Ka. en stelt zaakvoerder te zijn. De persoon die de klanten aan het bedienen was, verklaart dat hij zijn identiteitskaart thuis vergeten is. Hij is enkel in het bezit van een treinabonnement op naam van S.Gu. en zegt die persoon te zijn. Na een gesprek tussen beide aangetroffen personen, in een taal die voor de inspecteurs onbegrijpelijk was, slaat de persoon die de klanten bediende op de vlucht. Hij wordt later door de politie staande gehouden. Volgens S.Ka. was deze echter niet aan het werken, hij kent hem eigenlijk niet. De gevluchte persoon blijkt na interceptie te kunnen geïdentificeerd worden als S.D., Indiër, geboren op (...). Hij verklaart later: *"... S.Ka. was aan het eten. Ik stond toen in de winkel. Ik was niet aan de kassa. Ik moest van S.Ka. toezicht houden of er iemand kwam en iets nam. Ik was aan het kijken of de klanten daar waren. U vraagt of ik iets van geld heb ontvangen van klanten. Er waren twee klanten maar dan kwam S.Ka. zelf voor om te ontvangen."* *"Ja, ik heb het eerder al verteld. Ik heb S.Ka. dan geroepen en S.Ka. zei dat ik mocht ontvangen omdat hij aan het eten was. Ik heb niets in de kassa gestoken maar ik heb het opzij gelegd."* *"Dat is de sleutel van de camionette. S.Ka. vroeg me om een kartonnen doos in de camionette te steken en daardoor had ik de sleutel bij mij."*

S.D. blijkt illegaal in het Rijk te verblijven en krijgt het bevel om het grondgebied te verlaten. In zijn verhoor geeft hij verder nog aan dat hij aan het bellen was met de tweede beklagde toen hij op de vlucht was. Hij wil daar niets over zeggen.

Verhoord over de feiten bevestigt S.Ka. dat S.D. op het ogenblik van de controle op zijn vraag toezicht aan het houden was over zijn winkel. Hij ontkent echter de *de visu* vaststelling dat hij ook klanten bediende. Uiteindelijk gaf hij toe dat hij een beetje geholpen had.

9. Op 15 februari 2017 wordt er opnieuw een controle gedaan in de handcarwash gelegen in (...), intussen rechtstreeks uitgebaat door BV G.. Bij deze controle worden S.A.

en S.D. aangetroffen. De sociaal inspecteur stelt *de visu* vast dat deze laatste op het ogenblik van de controle achter het stuur van een wagen zat en met een groene vod de binnenkant ervan aan het poetsen was. Hij had rubberen laarzen aan. Hij kon geen Belgisch verblijfsdocument voorleggen. Hij legde wel het "Bevel om het Belgische grondgebied te verlaten" voor dat hij kreeg op 14 februari 2017. Hij was op vraag van S.A. naar de carwash gekomen om er één à twee dagen te helpen. Hij had hem nochtans gezegd dat hij niet mocht werken van de politie. Hij zou er 40 euro per dag mee verdienen.

De zaakvoerders S.A. en S.B. worden uitgenodigd voor verhoor, enkel S.A. komt opdagen. Hij geeft de feiten toe, doch stelt dat S.D. maar voor een uurtje zou inspringen terwijl S.B. even weg moest.

De carwash wordt daarop opnieuw verzegeld.

10. De arbeidsauditeur laat de gsm van S.D. uitlezen. Daaruit blijkt dat S.D. zowel met B.B. als met S.A. contacten onderhoudt. Uit hun gesprekken, berichten en doorgestuurde foto's valt af te leiden dat het gaat over het regelen van verblijfsdocumenten. Er is ook een gesprek waaruit af te leiden valt dat een Franse huwelijkskandidate in beeld komt. Uit de gesprekken tussen S.D. en B.B. blijkt dat deze laatste wordt aangesproken als "P. (B.B.)" en dat S.D. allerlei karweien in zijn opdracht uitvoert, onder meer in nachtwinkels en panden, eigendom van B.B.. Er is ook een foto waarop S.D. te zien is met iets wat lijkt op een verpakking drugs. Op een andere foto is hij te zien bij een tafel waarop grote bedragen cash geld liggen. Verder zijn er meerdere foto's waarop D.S., B.B. en (al dan niet samen) ook S.A. te zien zijn in wat lijkt op een vriendschappelijke setting. In nog een bericht stuurt S.D. een foto van de bankkaart van B.B. naar S.A.. In een andere opvallende sms stelt S.D. aan S.A. dat hij 1500 euro moet brengen (citaat): "broer, breng 1500 euro in de morgen aub. ik heb dat nodig.". Er zijn verder berichten die wijzen op handel in whisky. Ook heeft S.D. contacten met verder onbekend gebleven personen waarbij hij het over transacties van grote geldbedragen heeft.

11. In opdracht van de arbeidsauditeur volgt een tweede bankonderzoek. De onderzoekers komen op basis van de bankgegevens aanvankelijk tot de bevinding dat de eerste beklagde op onrechtmatige en onevenwichtige wijze gelden van de vennootschappen G. en F. op zijn persoonlijke rekeningen doet toekomen.

12. Verder volgt een overzicht van de voormalige en actuele zaakvoerders/vennoten van de ondernemingen waarin de eerste beklagde betrokken lijkt, namelijk de BV S., de BV G. en de BV F.. Telkens wordt hun verblijfsstatus toegelicht evenals de historiek van het bekomen van dit verblijfsrecht in België. Opnieuw belichten de onderzoekers dat zij vermoeden dat huwelijken tussen Indiërs en Pakistani enerzijds en Europese vrouwen anderzijds geregeld worden. Het vermoeden van het illegaal organiseren van schijnhuwelijken tegen betaling wordt opnieuw als onderzoeksthese naar voor geschoven. Bijna al deze verdachte huwelijken vinden plaats in het buitenland (Denemarken, Zweden, Indië, Verenigd Koninkrijk). Er wordt verder verwezen naar politionele informatie waarin deze praktijken naar voor worden gebracht.

13. De arbeidsauditeur vordert daarop de onderzoeksrechter met het oog op het nader onderzoeken van feiten van illegale tewerkstelling van vreemdelingen, zwartwerk en mensenhandel met het oog op economische uitbuiting door de eerste beklaagde, de tweede beklaagde en BV G..

In het daaropvolgend gerechtelijk onderzoek verhoort de politie tal van ex-zaakvoerders en -vennoten van vennootschappen die vermoedelijk in verband kunnen worden gebracht met de eerste beklaagde en de tweede beklaagde. Het gaat onder meer om de verdachte koppels S.G. en K.D.; K.R. en N.K.; S.Ba. en T.A.. Hoewel op meerdere punten uit hun verklaringen valt af te leiden dat de koppels geen gelijklopende verklaringen over hun relatie en huwelijk kunnen afleggen, ontkennen zij allen de betrokkenheid van de eerste beklaagde en/of de tweede beklaagde bij het tot stand komen van hun relatie en/of hun huwelijk.

Over het al dan niet zelfstandig zaakvoerderschap binnen de verschillende vennootschappen komt enerzijds naar voor dat niet allen zich bewust zijn/waren van de verantwoordelijkheden die eigen zijn aan het zaakvoerderschap. Anderzijds blijkt uit de diverse verhoren niet eenduidig dat de eerste beklaagde meer zeggenschap had in de vennootschap. Volgens S.G. werden de beslissingen samen genomen. Wel hield de eerste beklaagde zich meer bezig met het papierwerk en de financiële kant van de zaken. Een overzicht:

- *K.R.* wou gewoon werken maar stelt uit vrije wil zaakvoerder te zijn geworden, er werd hem nooit iets opgedrongen. Hij wou alleen werken en vertrouwde de anderen, waaronder de eerste beklaagde, het waren zijn vrienden. Volgens zijn vrouw, N.K., werkte hij wel onder gezag van de eerste beklaagde en was hij eigenlijk werknemer. Ze betaalt nog schulden af ten bedrage van in totaal 13.000 euro omdat haar man zelfstandige was. Volgens haar was de eerste beklaagde degene die de opdrachten gaf, hij was de baas.
- *S.Ba.* verklaart dat hij op zoek was naar werk en in de tempel in contact kwam met Indiërs die een firma hadden. Hij deed er onder meer de aankopen. Hij werkte in de nachtwinkel en bleef in de week meestal slapen in het huis van de eerste beklaagde, in een villa. Soms sliep hij ook achter de winkel. Ze beslisten samen wie zaakvoerder kon worden. De financiële toestand werd samen besproken. De lonen konden betaald worden en de boodschappen konden betaald worden. Ze kregen elk 1.200 euro per maand cash. Hij kreeg wel de bankkaart om de aankopen te doen, al had hij geen volmacht. Hij wist dat hij verantwoordelijk was zo er zich problemen zouden voordoen met de firma. Hij had daarom ook met de anderen besproken dat ze niets verkeerd mochten doen. Hij denkt dat zo hij in de problemen zou komen, de andere ook in de problemen kwamen. T.A. stelt dat zij en haar man geen klachten hadden over het werk. Ze weet er niet zoveel over.
- *S.M.* verklaart dat hij vroeger al zelfstandige was en zaakvoerder van BV T.. Zijn winkel in (...) draaide niet zo goed, hij was gesloten en ging op zoek naar werk. Hij kwam regelmatig naar Gent bij vrienden en daar kreeg hij het voorstel van S.Ka. om zaakvoerder te worden in BV F.. Hij begrijpt wat het betekent om

zaakvoerder te zijn. Hij kent ook de andere zaakvoerders. Hij wordt betaald via overschrijving of cash, soms is het 1.300 euro, soms 1.400 of 1.500 euro. Hij neemt het zelf uit de kassa van de winkel waar hij op dat moment is. Niemand verplicht iemand om zaakvoerder of vennoot te worden. Elke zaakvoerder kan een andere zaakvoerder aanbrenge. Dat moet wel met toestemming van de anderen gebeuren. Iedereen kan instaan voor de financiële verrichtingen van de vennootschap. De eerste beklagde doet meer het papierwerk omdat hij beter Nederlands verstaat. Wanneer de onderzoekers hem confronteren met de bedragen die de eerste beklagde ontvangt, stelt hij dat dit niet kan. Ze gaan hem vragen hoe dat komt, want dat klopt niet. Ze moeten allemaal evenveel krijgen.

- K.S. en S.R. worden simultaan verhoord. K.S. verklaart dat ze samen met haar man B. BV heeft opgericht. De naam staat voor de naam van haar priester "S.Bm.". De carwash in (...) hebben ze gehuurd, ook de zaak. Ze gingen mee met de eerste beklagde en S.S. naar een boekhouder in (...). Ze hadden de carwash in de (...) ook al, dat was ook uitgebaat door B. BV, maar daar hadden ze controle gekregen en er was niet veel werk. Ze kregen een boete en konden die niet betalen. Ze waren op zoek naar werk. Toen heeft haar man, S.R., met die twee mannen contact gehad om hun zaak te huren. Het belangrijkste bij de besprekingen was de huurprijs die ze zouden moeten betalen. Ze moesten 750 euro huur betalen en 1.000 euro voor het uitbatingsmateriaal. Ze stelt dat ze effectief zaakvoerder was. Ze moesten zich niet verantwoorden tegenover de eerste beklagde en S.S.. De afspraak was enkel dat ze moesten betalen. Ze hadden geen maandelijks loon, er was niet veel werk. Alles ging naar BV G. en B.B.. Intussen hebben ze, na het strafrechtelijk beslag, de zaak achter hun rug verkocht. Ze krijgen enkel nog rekeningen, rekeningen van toen ze zelfs de sleutel niet meer hadden. Ze krijgen brieven van die twee via de boekhouder dat ze nog 6.500 euro moeten betalen als overschot van de kosten, ze weten niet eens waarover dat gaat. Haar man, S.R. heeft aan de eerste beklagde en S.S. gezegd dat hij niet meer zal betalen. Ze is bang van de eerste beklagde en dat hij in de toekomst nog meer geld zal vragen. Ze weet niet of hij gevaarlijk is. Ze stelt niet te beseffen dat ze als zaakvoerder verantwoordelijkheden kent in geval van faillissement van de firma. Haar man was degene die de opdrachten gaf in de carwash. Over de aanwerving van het personeel en het opstellen van de contracten stelt ze dat haar man daar alles van weet. Ze bevestigt tot op de dag van haar verklaring volledig vrijblijvend zaakvoerder te zijn van B. BV. Ze gaat alle rekeningen betalen en dan stoppen. Ze stelt dat ze niets overhielden om van te leven. Al het geld is weg, ze werden constant onder druk gezet om de rekeningen te betalen. Het dagelijks beheer van de carwash gebeurde door S.Ri.. De eerste beklagde zei constant hoe we iets moesten doen en alles werd door haar man geloofd. Ze hebben nu een nieuwe vennootschap opgericht, BV C.. Het geld voor de oprichting komt van steun van haar familie in Engeland en leningen van vrienden. De eerste beklagde heeft daar niets mee te maken. Ze heeft wel schrik dat de eerste beklagde haar verklaring zou lezen en wraak gaat nemen. Hij heeft veel geld, zij niet. Ze voelt zich slachtoffer. De winkel in (...) draait "ok". Het is moeilijk door de rekeningen van B. BV. Ze wenst het statuut van slachtoffer van mensenhandel. Ze willen thuis wonen maar wensen ambulante begeleiding.

S.R. verklaart dat B. BV hun eigen firma was. Ze hadden niet veel inkomen uit de carwash in (...), daarom hebben ze dan de carwash in (...) uitgebaat tot de sluiting. Ze hadden net genoeg om de kosten te betalen. In antwoord op de vraag wie de zaakvoerders waren ten tijde van de carwash stelt hij dat hij en zijn vrouw dat waren, op papier was zijn vrouw de officiële zaakvoerder. Ze hadden wel de prijsafspraken met BV G. niet goed nagelezen in het contract waardoor ze zich misleid voelden dat de huurprijs na 6 maanden kon opslaan met 200 à 400 euro per maand. Ze beslisten zelf wie ze tewerkstelden. Alleen als er herstellingen dienden te worden uitgevoerd aan de infrastructuur of er problemen waren met water of elektriciteit dienden ze contact op te nemen met de eerste beklagde. Ze konden zelf beslissen wie vennoot werd, ze waren de enige aandeelhouders. Ze konden alle beslissingen zelf nemen. Ze deden ook zelf de financiële verrichtingen. Ze hadden een inkomen van circa 1.000 euro per maand. Na de sluiting heeft de eerste beklagde de sleutel gekregen van de procureur. Hij vroeg ook nog allerlei betalingen, om reden dat ze van alles niet zouden betaald hebben. Volgens hem is de eerste beklagde de grote baas van BV G., ook van de nachtwinkels die worden uitgebaat. Hij heeft daar personen die de uitbating doen maar enkel op papier zaakvoerder zijn. Hij heeft veel macht omdat hij verblijfsvergunningen voor landgenoten regelt. Met de carwash hebben ze eigenlijk niets verdiend, al hun geld ging naar BV G. en vooral naar de eerste beklagde. Ze hebben wel volledig zelf hun firma opgericht, B. BV, ze hadden toen geen schulden. Eens ze de carwash uitbaatten hebben ze veel geld aan de eerste beklagde moeten betalen. Hij heeft veel communicatie gehad met de eerste beklagde, dat was omdat hij hem smeekte een verblijfsvergunning voor hem te regelen. Maar daar vroeg hij te veel geld voor, dat kon hij niet betalen. Ze hadden hun eigen firma, bleven werken maar werkten eigenlijk enkel om hun contracten te kunnen nakomen aan BV G. en de eerste beklagde. Ze hebben intussen een nieuwe vennootschap BV C.. B.B. heeft daar niets mee te maken en de zaken gaan goed.

S.R. wordt nog een tweede keer verhoord. In één verhoor wordt hij specifiek ondervraagd over de huwelijken die door de eerste beklagde zouden worden geregeld. In een tweede verhoor worden specifieke vragen gesteld over verblijfsomstandigheden van personen die tevens zaakvoerder zijn (geweest) in vennootschappen waarin de eerste beklagde betrokken is. Specifiek bevraagd naar de eigen ervaringen in BVBA B.T. zegt hij dat de illegale personen die er aan het werk werden aangetroffen door henzelf werden aangenomen. Ze werden niet aangebracht door de eerste beklagde, BV G. of andere personen.

- S.B. verklaart dat hij zaakvoerder is geworden via S.A., de tweede beklagde. Hij had hem al vroeger laten meewerken omdat hij kennis heeft van het werk. De tweede beklagde is zijn vriend. Ze hebben samen de carwash gekocht. De tweede beklagde gebruikte daarvoor geld van de verkoop van zijn winkel in Brussel. De tweede beklagde heeft niet uitgelegd wat het was om zaakvoerder te zijn. Ze gingen tussen hen beide regelen wat ze zouden verdienen, hij krijgt geen vast loon. Hij vraagt wat hij nodig heeft en de tweede beklagde geeft dat cash. De eerste beklagde komt bijna nooit naar de carwash. Hij en de tweede beklagde bespreken wel zaken over de telefoon. Op de vraag wie beslist wie vennoot of zaakvoerder wordt, zegt hij dat dat de tweede beklagde

is. Hij heeft tegen hem gezegd dat hij dat allemaal moet regelen, want hij kent dat niet. Er is nu te weinig werk, ze verdienen niet zoveel. Hij weet niet hoeveel aandelen hij heeft, hij mag alles langzaam terugbetalen. Hij denkt dat hij 5.000 à 6.000 euro moet betalen. Ze vertrouwen elkaar. Als hij zou beslissen om zijn aandelen te verkopen, zou S.A. dat nooit weigeren. Over de financiën weet hij niets, S.A. weet dat. S.A. regelt alles, hij vertrouwt hem. Nu hij van de ondervragers verneemt welke risico's hij loopt als zaakvoerder bij een faillissement, stelt hij dat hij hierover met S.A. wil praten en uit de firma wil stappen. Hij gaat zich laten uitschrijven uit de firma of hij moet een nieuwe firma oprichten. Alleen hijzelf en S.A. waren aanwezig bij de boekhouder. Hij kan wel geen Nederlands en weet niet wat hij getekend heeft. Hij stelt dat hij vrijwillig zaakvoerder werd maar niet wist wat dit inhield.

- S.Ka. verklaart dat hij zaakvoerder is geworden van BV S. op voorspraak van zijn oom. Hij had werk nodig. Zijn oom heeft hem voorgesteld aan de zaakvoerders, er is een vergadering gevolgd en hij heeft een contract getekend. Zijn loon wordt meestal cash betaald, tussen 1.300 en 1.500 euro. Ze beslissen samen bij de opmaak van de contracten voor de nieuwe zaakvoerder. De eerste beklagde had toen niets te zien met de firma. Hij is later erbij gekomen. Hij wilde zaken doen en ze hebben dat dan besproken. Hij heeft geen aandelen in BV S.. De zaakvoerders werken samen en iedereen werkt voor iedereen. Hij heeft zelf een bankkaart van BV S. en van BV F.. Eerst komen de mensen in de firma, als ze zien dat het niet goed gaat of ze hebben problemen dan gaan ze weg. Na verloop van tijd krijgen ze volmacht op de vennootschapsrekening. Daarom is er een groot verloop van zaakvoerders. Hij stelt dat het onmogelijk is dat de eerste beklagde zoveel meer geld ontvangt uit de vennootschap. Hij wil hem dat gaan vragen en navraag doen bij de boekhouder. Hij weet wat het betekent zaakvoerder te zijn. Hij heeft het volle vertrouwen in de eerste beklagde. Er is geen verschil tussen de zaakvoerders. Alles wordt door iedereen beslist en iedereen kan overal werken. Over de vaststelling van de sociale inspectie dat S.D. aan het werk was in de nachtwinkel stelt hij dat hij hem kende van in de tempels. Hij kwam die avond zomaar op bezoek en had honger. Ze hebben dan samen pita gegeten. Hij heeft voor hem inderdaad de bestelwagen afgesloten omdat hijzelf nog aan het eten was.

14. De onderzoeksrechter beveelt het afluisteren van het gsm-nummer van de eerste beklagde. In een paar afgeluisterde gesprekken is te horen hoe besproken wordt hoe contante gelden of bankkaarten mogen gebruikt worden. Er zijn conversaties over facturen en hoe die moeten betaald worden alsook gesprekken die lijken te gaan over tewerkstelling of contacten met de boekhouder. In een gesprek komt nog naar voor dat er moet gezorgd worden voor een bed.

Een afluistermaatregel uitgevoerd op het nummer van de tweede beklagde wijst uit dat er conversaties zijn waarbij er over mogelijke huwelijkskandidaten wordt gesproken. Met de eerste beklagde wordt gesproken over de contacten met de boekhouder. Meerdere gesprekken hebben ook betrekking op de werking van een VZW waarin de tweede beklagde betrokken is. Er wordt ook gesproken over de uitvoering van verbouwwerken. Er is ook ongerustheid en frustratie over een onderzoek van de politie, verhoren en huiszoekingen.

15. De eerste beklagde, B.B., wordt geconfronteerd met diverse elementen uit het

onderzoek. Hij verklaart dat in de vennootschappen BV S. en BV F. de zaakvoerders samen beslissen wie in welke vestigingen gaat staan. Het maandelijks inkomen is 1.200 euro, soms is dat 1.300 euro, soms maar 1.000 euro. Hij krijgt dit contant, hij neemt dit zelf uit de kassa. Iedereen doet dit zo. Hij schrijft dat dan op een briefje. Ze bespraken dat onderling. De briefjes worden doorgegeven aan de boekhouder. Zijn bankier zei hem dat het beter was zijn loon te laten overschrijven, sindsdien doet hij dat. Ze bespreken samen wie zaakvoerder of vennoot kan worden. Er is een algemene vergadering, daarna gaan ze naar de boekhouder. Over de vaststelling dat niet alle zaakvoerders ook volmacht hadden op de bedrijfsrekening, stelt hij dat ze dit wel konden maar niet in orde hebben gebracht. Met de publicatie in het Belgisch Staatsblad konden ze dit zelf regelen. Hij zegt dat de andere zaakvoerders trouwens kwaad zijn op hem omdat de onderzoekers ten onrechte aan hen hebben gezegd dat hij meer verdiende dan zij. Hij stelt dat hij meer ontvangt omdat hij voor twee firma's werkt, de andere maar voor één. Hij doet ook meer werk, de papieren en zo. Hij verklaart dat voor B. BV er huurgeld werd betaald voor het pand maar ook een bedrag voor het gebruik van het gerei in de carwash. Ze moesten het zakelijk aanbod maar nemen of laten, hij kan er niet aan doen als ze er te weinig aan overhielden. Geconfronteerd dat in de gsm van S.D. er conversaties zijn aangetroffen waarin hij wordt aangesproken met "P. (S.D.)" stelt hij dat hij dat uit gewoonte zegt. Het kan zijn dat hij soms mee met hem optrok en dat hij dan vroeg om eens een foto te trekken en deze dan later doorstuurde. Hij stuurde die dan soms door naar de verzekering. Verder stond S.D. hem bij in een conflict met Iraniërs. Over het feit dat hij aan hem werk vraagt, stelt hij dat daaruit blijkt dat hij er geen heeft. Hij mag dat vragen, dat is zijn vraag. S.D. heeft zowat een link met iedereen, hij zit overal een beetje.

De tweede beklagde, S.A., wordt eveneens verhoord. Hij is zaakvoerder geworden van BV G. toen S.S. hem aansprak en vertelde over een controle in de carwash. Hij is dan samen met S.B. gaan kijken en ze hebben beslist om die te kopen. S.B. was daarbij omdat deze iets van de uitbating van een carwash kent, hij niet. Hijzelf en S.B. betaalden elk 5.000 euro voor de aandelen, samen 10.000 euro. Hij weet niet wie de eigenaar is van het pand, maar ze betaalden 725 euro per maand aan de eerste beklagde. Ze wilden liever rechtstreeks huren maar volgens de eerste beklagde zou de huurprijs dan stijgen.

Ze onderhandelden de overname enkel met de eerste beklagde. Nu verdienen ze niet zoveel, er is niet zoveel werk en ze hebben moeite om in de kosten te voorzien. Ze verdienen nu gemiddeld 400 euro per maand. Hij en S.B. spreken samen af wie wat doet. Er moet iemand in de carwash zijn, de andere moet naar de boekhouder en het papierwerk doen. Hij doet het papierwerk maar houdt hem wel op de hoogte. Ze bepalen zelf welke uren ze presteren. Als het met deze carwash niet lukt gaan ze onder dezelfde naam een andere carwash zoeken die beter rendeert. Als S.B. niet alles weet is dat zijn probleem, hij legt hem wel alles uit. S.B. is uit eigen keuze voor 50% verantwoordelijk, hij heeft hem niet gedwongen en omgekeerd ook niet. Over de conversaties teruggevonden over en met S.D. kan hij niet veel vertellen.

16. In navolging van de vraag van de raadsman van de eerste beklagde om de bankgegevens opnieuw te laten onderzoeken, blijkt dat de onderzochte bankgegevens niet alle detailvermeldingen bevatten en dat de onderzoekers tot verkeerde conclusies kwamen. Na het uitvoeren van bijkomend onderzoek en de vergelijkingen van de bankstukken met de stukken overgemaakt door de raadsman van de eerste beklagde dienden de onderzoekers deze besluiten te herzien. Uit het bankonderzoek bleek finaal niet dat de eerste beklagde onverklaarbare

geldsommen zou hebben ontvangen of zich verdachte gelden zou hebben doen toekomen. Alle transacties waren te verklaren als huurcontracten of loon ingevolge het zaakvoerderschap. De transacties bleken in overeenstemming met de afspraken zoals die waren gebleken uit de verhoren van de verschillende zaakvoerders.

17. In antwoord op de vraag tot bijkomend onderzoek laat de onderzoeksrechter de curator van B. BV, meester S.I., verhoren. Deze kan niet veel informatie geven. Ze had enkel contact met de laatste zaakvoerder, Ba., die de vennootschap overnam voor 1 euro. Ze zag geen strafrechtelijke feiten. Ze heeft geen verdere stappen ondernomen om zicht te krijgen op de oprichters of over de omstandigheden waarin de firma was overgelaten. Ze weet niet wie de boekhouder was.

18. De onderzoeksrechter verhoort de account-bedrijfsrevisor betrokken bij de totstandkoming van de exploitatie-overeenkomst tussen BV G. en B. BV, J.Y.. Hij is ook de vaste boekhouder van de eerste beklagde. Hij weet niet wie de boekhouder was van B. BV. Hij verklaart dat de huurovereenkomst van het pand waar de uitbating gebeurde van de carwash en de exploitatie-overeenkomst aan elkaar gelinkt waren. Hij heeft geen weet of de eerste beklagde een rol heeft gespeeld in BVBA B.T.. Hij bevestigt dat de eerste beklagde zelf niet betrokken was bij de oprichting van BV G.. Hij kwam er maar later in. Op een gegeven moment is BV G. overgelaten aan de eerste beklagde en S.B., er werd toen een carwash uitgebaat. Bij de overlating van de activiteiten van BV G. aan B. BV was er voorzien in een ontbindende voorwaarde bij achterstand van betaling. Dat is wat er gebeurd is. Door onder meer achterstand in betaling en andere contractuele inbreuken is besloten tot ontbinding van de overeenkomst. Zo zijn de aandelen terug overgedragen naar de eerste beklagde en keerden de activiteiten terug naar BV G.. Volgens hem was er een gelijkwaardige verhouding tussen de eerste beklagde en S.B. en de tweede beklagde. Er is volgens hem geen verdere relatie tussen hen. Zijn kantoor heeft de boekhouding gedaan tot aan de overname in juni 2016. Hij weet niet wie dat nadien gedaan heeft. Volgens hem heeft de eerste beklagde, behalve in een korte periode meteen na de overname geen daden van exploitatie meer verricht.

Er wordt nog getracht de opvolgende boekhouder van BV G. op te sporen en te contacteren, met name P.M.. Deze kan enkel per mail worden bereikt. Hij stelt dat hij door de toenmalige zaakvoerder de tweede beklagde was gevraagd om de boekhouding te doen. Hij heeft dan de stukken opgevraagd bij J.Y.. Op 16 mei 2019 is de samenwerking met BV G. stopgezet. Dat was volgens hem omdat het huurcontract met BV G. (voor de carwash) was opgezegd.

P.M. wordt door de onderzoeksrechter verhoord. Hij bevestigt dat de samenwerking is stopgezet omdat de carwashactiviteiten stopten. G. was onderaannemer en de huur was stopgezet. Hij is op 16 mei 2019 ontlast van de boekhouding. Hij had altijd contact met de tweede beklagde. De verdere interne keuken kent hij niet. Hij zag geen problemen. De naam B.B. zegt hem niets.

De onderzoekers melden dat op 6 maart 2019 het zaakvoerderschap van de BV G. is overgedragen aan een zekere M.S., van Poolse nationaliteit.

19. De arbeidsauditeur laat nog het proces-verbaal voegen van een controle op 17 mei 2018 in de handcarwash in (...). Deze wordt op dat ogenblik uitgebaat door BV G.. De sociale inspectie stelde *de visu* vast dat er twee mannen aan het werk waren, één ervan was de tweede beklagde. De andere kon zich niet identificeren. Hij had enkel een patiëntenkaart van een Brussels ziekenhuis bij zich waarop S.Gu. stond. Hij zou de Indische nationaliteit hebben en liet verstaan dat hij er voor het eerst aan het werk was. Hij hielp wat mee. Later blijkt dat hij over een F-kaart beschikte, geldig tot 29 augustus 2019.

Hij was niet dimona gemeld op het ogenblik van de controle.

Verhoord over deze feiten ontkent de tweede beklagde dat S.Gu. er aan het werk was. Hij is enkel een vriend die er toen op bezoek was.

1.2. Dossier met referte II

20. Op 20 augustus 2019 biedt S.G. zich aan bij de politie in (...), hij wil klacht indienen wegens feiten van mensenhandel. S.G. heeft geen enkel identiteitsdocument en is illegaal in het land.

Hij verklaart dat hij sinds 2013 in de Schengen-zone verblijft. Tot voor kort verbleef hij in Duitsland. Hij betaalde voor zijn reis ongeveer 18.000 euro. Hij werd ondergebracht bij een zekere S.Bh., uitbater van een restaurant in (...). Hij heeft daar gewerkt maar werd niet betaald. Er werden hem officiële documenten beloofd, maar die kreeg hij niet. Hij leefde in een kamertje achter het restaurant in onleefbare omstandigheden. Hij werd ook veel geslagen daar. Sinds 2 à 3 maanden is hij met de wagen overgebracht naar België door een zekere B.B., de eerste beklagde. Sindsdien heeft hij geen vaste verblijfplaats meer en slaapt hij waar hij plaats kan vinden. Hij zal binnenkort aan het werk gaan voor de eerste beklagde, maar weet niet exact waar. Hij is bang dat hij opnieuw in dezelfde onleefbare situatie zal terechtkomen zoals in Duitsland.

S.G. wordt opgevangen door het centrum voor slachtoffers van mensenhandel Sürya.

21. De volgende dag, op 21 augustus 2019, biedt S.I. zich aan bij de politie, eveneens in Liedekerke. Hij verklaart dat hij eerder, op 8 maart 2019, een aanvraag deed voor een verblijfsvergunning in Nederland voor een zekere K.C., Indiase geboren op (...). Hij deed dit op vraag van de eerste beklagde. Op 7 juni 2019 laat de eerste beklagde weten dat de vrouw is aangekomen in België. Er zijn sinds juli 2019 spanningen tussen hem en de eerste beklagde. De relatie is verzuurd. Hij huurt dit restaurant van de eerste beklagde. Deze komt daar telkens onrust brengen. Hij vermoedt dat de eerste beklagde zich inlaat met feiten van mensenhandel. Hij voegt een kopie van het paspoort van de vrouw aan zijn verhoor.

22. S.G. wordt in opdracht van de arbeidsauditeur uitgebreider verhoord. Hij bevestigt dat hij via een mensensmokkelaar naar Europa kwam. Hij werkte eerst in Duitsland voor een zekere S.Bh. en werd dan in 2018 door de beklagde overgebracht naar België. S.Bh. en de eerste beklagde hebben dat zo geregeld. De eerste beklagde zei dat hij een vrouw voor hem

zou vinden. Hij heeft voor de beklaagde in de periode van juni 2019 tot 20 augustus 2019 op regelmatige tijdstippen gewerkt, hij moest winkels aanvullen. Hij moest ook helpen met een verhuis van een particulier, hij is ook eens gaan poetsen bij een gezin. Hij kan daar geen details van geven. Hij verbleef toen in een studio in Brussel. Hij verbleef ook een week in een restaurant in (...). Hij kreeg geen loon voor zijn werk in België. De eerste beklaagde nam de 600 euro die hij gespaard had in beslag. Het restaurant waar hij werkte wordt uitgebaat door S.J.. Hij heeft alles aan de zaakvoerster B.M. verteld, B.M., alsook aan haar partner, S.J.. Ze hebben hem geholpen. Hij heeft de eerste beklaagde nog gezien bij de diensten van de stad Luik. De eerste beklaagde keek toen strak naar hem. Hij is toen verder gewandeld. Hij is bang dat de eerste beklaagde en S.Bh. hem kwaad zouden kunnen doen. Hij stelt dat hij het voertuig met de nummerplaat (...) zag rijden toen hij buitenkwam.

De politie vraagt de camerabeelden op maar het voertuig van de eerste beklaagde staat er niet op.

23. De eerste beklaagde wordt op 5 mei 2020 over de klacht van S.G. verhoord. Hij heeft een vriend S.Bh. die een restaurant heeft, maar hij heeft daar geen zaken mee. Hij ontkent de feiten, heeft niemand meegebracht uit Duitsland en stelt toen in India te hebben verbleven. Hij stelt in een zakelijk conflict te zitten met de eigenaar van het restaurant in (...) waarnaar S.G. verwijst. Volgens zijn informatie is het zijn huurder van het restaurant die de jongen in Duitsland is gaan ophalen. Hij is dat te weten gekomen via zijn contacten in de Indische gemeenschap. Hij merkt op dat het opvallend is dat de klacht wordt ingediend op het ogenblik van het zakelijk conflict met zijn huurder, S.J.. Het is een spel van deze laatste. De politie vraagt daarop zijn internationaal paspoort te komen tonen. Daaruit blijkt niet dat hij in die periode in India of elders in het buitenland was.

24. Op 15 september 2020 wordt S.J. verhoord. Hij is bevriend met S.Bh. die in Duitsland een restaurant heeft, de vrouw van S.Bh. is verre familie van hem. Via S.Bh. is hij met de eerste beklaagde in contact gekomen, hij huurt een restaurant van hem. Over S.G. verklaart hij dat hij die jongen gezien heeft in de studio in hetzelfde gebouw als waar zijn restaurant is. De jongen had gezegd dat de eerste beklaagde hem gebracht heeft, maar hij weet dit niet zeker. Hij keek droevig en vertelde toen dat hij uit Duitsland naar België is gebracht onder de belofte van verblijfsdocumenten. De eerste beklaagde had hem die belofte gemaakt, maar kwam die niet na, hij voelde zich misbruikt. Hij heeft hem aangeraden om naar de politie te gaan. Hij stelt dat de eerste beklaagde altijd iedereen schrik aanjaagt dat hij hen zal vermoorden, maar hij is niet bang van hem. Hij stelt dat het zakelijk conflict dat hij heeft met de eerste beklaagde daar los van staat. Hij verklaart verder dat S.G. nooit bij hem heeft gewerkt.

In opdracht van de rechtbank werd getracht nog meer info te verkrijgen, onder meer door het verhoor van B.M.. Dit is evenwel niet gelukt. Er kon geen bijkomende informatie worden bekomen. De door S.G. vermelde "A." kon wel worden verhoord. Uit zijn verklaring blijkt niet dat hij de eerste beklaagde zelf heeft opgemerkt, wel bevestigt hij dat S.G. hem op zijn aanwezigheid wees, en dat hij kon vaststellen dat S.G. daarop angstig werd.

25. Op 14 november 2020 doet de politie Gent een Covid-controle, onder meer in een

nachtwinkel gelegen in de (...) in Gent. Bij de controle is een klant aan het afrekenen aan de kassa. De uitbater draagt het mondk masker rond de nek en maakt niet meteen aanstalten om het juist te dragen. De politie doet hem teken het mondk masker aan te doen, waarop hij dit doet. Intussen komen nog een aantal andere klanten binnen. Dan komt een tweede uitbater, die later de eerste beklagde blijkt te zijn en tevens zaakvoerder van de vennootschap die de nachtwinkel uitbaat, vanachter een gordijn. Hij stelt dat de andere uitbater, die S.Rh. blijkt te zijn, zijn masker pas had afgedaan omdat zijn bril bedampte bij het afrekenen. Volgens de eerste beklagde is het een nieuwe vennoot. De boekhouder zou alles geregeld hebben. De papieren van S.Rh. worden in orde gemaakt, hij is recent getrouwd en zou samen met een vrouw in (...) verblijven. De eerste beklagde voert tijdens de controle verder het woord terwijl S.Rh. de andere klanten bedient. De eerste beklagde dringt meermaals aan om alles zo te laten en is bereid meteen een minnelijke schikking voor de Covid-inbreuk te betalen. S.Rh. heeft een Italiaanse verblijfskaart en is ingeschreven in België. Hij blijkt op dat moment echter niet gemachtigd te zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden.

In een latere verklaring ontkent hij dat S.Rh. aan het werk was. Ze waren gewoon één en ander aan het bespreken over zijn toekomstig vennoot-zijn. Op 22 februari 2021 is in het Belgisch Staatsblad het mandaat van S.Rh. gepubliceerd.

II. BEOORDELING

II.1. Vooraf: over het gevraagde bijkomende onderzoek

26. De verdediging van B.B., de eerste beklagde, dringt in conclusies erop aan dat B.J. zou worden gehoord. Hij beroept zich hiervoor onder meer op rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

De verdediging van S.A., de tweede beklagde, dringt op zijn beurt aan dat S.B. zou worden opgeroepen als getuige op de terechtzitting.

In verband met het al of niet verhoren van getuigen à décharge wijst de rechtbank op volgende algemene principes:

Volgens artikel 6.3.d EVRM, dat bijzondere toepassingsmodaliteiten bevat van het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces, heeft eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd ook het recht getuigen à décharge te ondervragen of te doen ondervragen.

Artikel 6.1 en 6.3.d EVRM kennen aan een beklagde evenwel geen absoluut of onbeperkt recht toe om getuigen à décharge door de politie te doen ondervragen of op de rechtszitting als getuige te horen. Het komt aan de beklagde toe aan te tonen en te motiveren dat het horen van een getuige à décharge noodzakelijk is voor de waarheidsvinding.

Het staat dan aan de rechter vrij om daarover te oordelen, waarbij hij er dient over te waken dat het recht van de beklagde op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd niet in het gedrang

wordt gebracht. De rechter moet zijn beslissing over het al dan niet horen van de getuigen à décharge steunen op concrete omstandigheden die hij aanwijst.

Met inachtneming van de hierboven uiteengezette principes, gaat de rechtbank niet in op de vraag van de eerste beklagde om B.J. te horen als getuige op de terechtzitting.

De rechtbank wijst erop dat de eerste beklagde in de loop van het gerechtelijk onderzoek, noch op het ogenblik van de procedure voor de raadkamer heeft verzocht om deze persoon als getuige te horen zodat de noodzaak daartoe hem niet als bijzonder prangend moet zijn voorgekomen op het ogenblik dat hij kennis heeft kunnen nemen van de inhoud van het gerechtelijk onderzoek. Ook de rechtbank ziet geen redenen waaruit kan worden opgemaakt dat deze getuigenverklaring noodzakelijk is in het licht van de waarheidsvinding. De rechtbank acht zich voldoende geïnformeerd op basis van de resultaten van het gerechtelijk onderzoek onder leiding van een onafhankelijke onderzoeksrechter. De verdachten/thans beklagden hebben tijdens dat onderzoek ook de gelegenheid gekregen om bijkomende onderzoeksdaten te vragen. Tijdens dit onderzoek werden verschillende getuigen uitgebreid verhoord, waaronder (mede-)vennoten en personen die aan het werk zijn aangetroffen. Er gebeurde ook een financieel onderzoek met betrekking tot bankrekeningen van verschillende verdachte vennootschappen en personen. Ten slotte gebeurde er ook een onderzoek naar de telecommunicatie van sommige verdachten.

Gelet op het bovenstaande beslist de rechtbank om niet in te gaan op het verzoek om B.J. ter terechtzitting te verhoren. Dit is volgens de rechtbank niet nodig en niet nuttig voor de waarheidsvinding. De verklaringen van deze getuige zijn op zich immers niet het enige noch het doorslaggevende element voor de beoordeling ten gronde. De rechten van verdediging zijn dan ook voldoende gewaarborgd.

27. Ook het verzoek om S.B. als getuige te horen is op heden niet nodig en niet nuttig om de waarheid te achterhalen. S.B. heeft in de loop van het onderzoek uitgebreide verklaringen afgelegd. De tweede beklagde heeft tijdig de ruimte en de gelegenheid gekregen om deze inhoudelijk te nuanceren, aan te vullen en te betwisten waar nodig. De tweede beklagde heeft in de loop van het gerechtelijk onderzoek op geen enkel moment gevraagd dat hij zou geconfronteerd worden met S.B. of dat een nieuwe verklaring van hem zou worden afgenomen. De rechtbank leidt daaruit af dat hij op het ogenblik van de kennisname van de verklaringen van S.B. geen prangende nood zag om in te gaan tegen de afgelegde verklaringen.

Gelet op het bovenstaande beslist de rechtbank om niet in te gaan op het verzoek om S.B. ter terechtzitting te verhoren gezien dit niet nuttig is voor de waarheidsvinding. De verklaringen van deze getuige zijn op zich immers niet het enige noch het doorslaggevende element voor de beoordeling ten gronde. De rechten van verdediging zijn dan ook voldoende gewaarborgd.

II.2. Over de ontvankelijkheid van de strafvordering ten aanzien van de derde beklagde

28. De rechtbank stelt vast dat de vennootschap G. (...), de derde

beklaagde, inmiddels heeft opgehouden te bestaan. De vennootschap werd ontbonden en vereffend. De vereffening is afgesloten op 4 maart 2021.

Deze informatie indachtig wijst de rechtbank op de bepalingen van artikel 20 V.T.S.V., namelijk:

“De strafvordering vervalt door de dood van de verdachte of door afsluiting van vereffening, door gerechtelijke ontbinding of door ontbinding zonder vereffening wanneer het om een rechtspersoon gaat.

De strafvordering kan daarna nog worden uitgeoefend, indien de invereffeningstelling, de gerechtelijke ontbinding of de ontbinding zonder vereffening tot doel hebben te ontsnappen aan de vervolging, of indien de rechtspersoon overeenkomstig artikel 61bis door de onderzoeksrechter in verdenking gesteld is of door het onderzoeksgerecht is verwezen of rechtstreeks is gedagvaard ten gronde, voor het verlies van de rechtspersoonlijkheid.”

Naar analogie met het overlijden van de natuurlijke persoon is in artikel 20 V.T.S.V. voorzien dat de strafvordering vervalt door de afsluiting van de vereffening van de vennootschap.

Om misbruiken tegen te gaan voorziet het tweede lid van artikel 20 V.T.S.V. echter dat in bepaalde gevallen de strafvordering toch nog kan worden uitgeoefend, niettegenstaande de ontbinding/vereffening.

Deze “antimisbruikbepaling” voorziet in twee onderscheiden uitzonderingen op het verval van de strafvordering ingevolge de “dood” van de rechtspersoon, te weten:

- 1) wanneer de invereffeningstelling, de gerechtelijke ontbinding of de ontbinding zonder vereffening tot doel hebben te ontsnappen aan de vervolging; of
- 2) wanneer de rechtspersoon overeenkomstig artikel 61bis SV. door de onderzoeksrechter in verdenking is gesteld of door het onderzoeksgerecht is verwezen of rechtstreeks is gedagvaard ten gronde vóór het verlies van de rechtspersoonlijkheid.

29. De afsluiting van de vereffening van de derde beklaagde op 4 maart 2021 staat vast. De derde beklaagde kan zodoende enkel nog vervolgd worden zo duidelijk komt vast te staan dat de vereffening tot doel heeft gehad te ontsnappen aan de vervolging. Het openbaar ministerie heeft op de inleidingszitting aangegeven niet langer aan te dringen op een veroordeling van de derde beklaagde in het licht van de afgesloten vereffening. De rechtbank stelt verder vast dat het strafdossier als zodanig geen bewijselementen naar voor brengt waaruit dit bijzonder opzet kan afgeleid worden. Er is dus niet voldaan aan de voorwaarden voor de uitzondering van het tweede lid van artikel 20 V.T.S.V.

De rechtbank stelt vast dat de strafvordering niet ontvankelijk is ten aanzien van de derde beklaagde voor wat betreft de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A1, A2, B1, B2, B3, C1, C2, D1, D2, D3, E1, E2, F1, F2, F3, G en J.

II.3. Dossier met referentie I: tenlasteleggingen A1, A2, B1, B2, B3, C1, D1, D2, D3 – de eerste beklagde

Met betrekking tot de zogenaamde “M.K.” – A2, B3, C1 en D3.

30. Op basis van de voorliggende gegevens van het strafdossier, zoals hierboven samengevat, oordeelt de rechtbank dat naar voldoening van recht bewezen is dat M.K. op 2 februari 2016 en op 10 mei 2016 onder gezag aan het werk was in de carwash te (...). De rechtbank verwijst ter zake naar de “de visu” vaststellingen van de sociale inspectie en naar de verklaringen van M.K. zelf. Uit de zijn verklaringen blijkt dat hij eenmalig werkte op 2 februari 2016 en dan opnieuw vanaf 29 april 2016 tot de dag van de tweede controle op 10 mei 2016. S.R. bevestigt in zijn verklaring van 10 mei 2016 dat M.K. vanaf 29 april 2016 aan het werk was in de carwash. Hij was ook op de hoogte van zijn illegaal statuut, maar dacht dat de boekhouder één en ander tijdelijk in orde had gemaakt. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat de notulen van de algemene vergadering waarbij M.K. vennoot zou zijn gemaakt, door deze laatste niet gekend zijn. Hij was niet op de hoogte van deze aanstelling als werkend vennoot. De rechtbank leidt hieruit af dat dit slechts een poging is geweest om de tewerkstelling van M.K. ogenschijnlijk in orde te stellen. Van een daadwerkelijk zelfstandig statuut was er geen sprake. Finaal erkende S.Ri. dat M.K., die hij kende als “D.Sh.”, in het zwart aan het werk was.

M.K. was niet aan de dimona-databank gemeld en volgens de gegevens van DVZ was hij in de periode van tewerkstelling niet gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk.

De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A2, B3, C1, zijn bewezen.

31. De vraag rest of deze feiten de eerste beklagde kunnen worden toegerekend.

De rechtbank stelt in dat verband vast dat uit het strafonderzoek niet is gebleken dat de eerste beklagde op het ogenblik van de feiten feitelijk zaakvoerder was van de BV G.. Evenmin zijn er aanwijzingen dat de eerste beklagde M.K. heeft aangeworven of dat hij zich als werkgever tegenover hem heeft gedragen. M.K. duidt S.Ra. aan als degene die hem heeft werk gegeven en die zijn baas is. S.R. bevestigt dit.

Het onderzoek heeft dus geen elementen opgeleverd die toelaten de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A2, B3 en C1 aan de eerste beklagde toe te rekenen.

32. De eerste beklagde wordt bij samenhang ook vervolgd voor feiten van mensenhandel met als doel het verrichten van werk door M.K. in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, dit met de verzwarende omstandigheid dat misbruik is gemaakt van de kwetsbare toestand van de betrokkenen gezien hun precaire administratieve toestand.

Voor de beoordeling van deze tenlastelegging moet de rechtbank feitelijk nagaan of M.K. werd aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de controle over hem werd gewisseld of overgedragen, met als doel het verrichten van werk of het verlenen van

diensten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid.

De wet vereist niet dat de dader het vermeende slachtoffer naderhand zelf tewerkstelt of doet tewerkstellen. De bereidheid van de slachtoffers om in dergelijke omstandigheden te werken is daarbij van geen belang. Ook kan de behandeling of het inkomen die de slachtoffers in hun land van herkomst zouden genieten hebben niet als criterium gelden.

De rechtbank oordeelt, dat hoewel duidelijk is dat een te laag loon was afgesproken en uitbetaald, het niet is aangetoond dat M.K. specifiek met het doel om hem in menonwaardige omstandigheden tewerk te stellen is aangeworven, vervoerd of gehuisvest.

Uit de verklaring van M.K. blijkt namelijk dat hij niet verplicht was om in de carwash te werken, maar daar zelf om werk heeft gevraagd. Hij was evenmin verplicht om in de lokalen achter de carwash te overnachten. Uit zijn verklaring blijkt dat hij dit maar een paar keer deed, waarbij dit geheel vrijwillig gebeurde. Hij was naar eigen zeggen in die periode dakloos en beschikte maar over een beperkt sociaal netwerk in België. Deze vaststellingen spreken het bestaan van het specifieke doel - vereist voor het bestaan van de misdaad mensenhandel - tegen.

De rechtbank stelt verder vast dat er in het strafdossier geen andere, objectieve getuigen/vaststellingen zijn van menonwaardige omstandigheden waarin M.K. zou zijn tewerkgesteld. Evenmin is objectief vastgesteld dat hij in onveilige omstandigheden moest werken. De foto's van de lokalen achter de carwash zijn, in het licht van de verklaring van M.K., niet te beschouwen als een overtuigend bewijs van een tewerkstelling in menonwaardige omstandigheden.

Gelet op al het bovenstaande heeft het onderzoek – alles samengenomen – te weinig feitelijke objectieve elementen opgeleverd om in rechte met de vereiste graad van zekerheid tot het besluit te komen dat sprake was van het welbewust aanwerven, vervoeren, overbrengen, huisvesten, opvangen of wisselen/overdragen van controle van M.K. met het specifieke doel hem economisch uit te buiten in menonwaardige omstandigheden.

Het strafrechtelijk grondbeginsel indachtig dat twijfel steeds in het voordeel van de beklagde speelt, zijn de feiten voorwerp van de tenlastelegging D.3, niet bewezen.

De eerste beklagde wordt vrijgesproken van de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A2, B³, C1 en D3.

Met betrekking tot S.R. en K.S. – A1, B1 en B2, D1 en D2.

33. De eerste beklagde wordt vervolgd voor de illegale tewerkstelling van S.R., het niet melden aan de dimona-databank van S.R. en K.S. en, bij samenhang, voor feiten van mensenhandel, meer bepaald door S.R. en K.S. te laten werken in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid.

De vervolging gaat uit van de hypothese dat de eerste beklagde een geveinsde juridische

constructie in scène heeft gezet. Hij zou B. BV, vennootschap van S.R. en K.S., onder druk hebben gezet om twee overeenkomsten af te sluiten, namelijk een huurovereenkomst én een huuruitbatingsovereenkomst voor de carwash gelegen in (...). De dubbele financiële verplichtingen die daaruit voortvloeiden zouden in die hypothese de carwash per definitie onrendabel hebben gemaakt. De facto zouden S.R. en K.S., alsnog volgens het openbaar ministerie, arbeid hebben moeten leveren in menonwaardig omstandigheden die enkel en alleen de eerste beklagde ten goede kwam.

Voor de beoordeling van de tenlasteleggingen A1, B1 en B2 is vereist dat er sprake is van een arbeidsrelatie, en in het bijzonder een arbeidsrelatie die gekenmerkt wordt door een gezagsverhouding tussen S.R. en K.S. enerzijds en de eerste beklagde anderzijds. Opdat S.R. en K.S. als werknemer zouden kunnen worden beschouwd, is het daarenboven vereist dat zou vaststaan dat zij persoonlijk een arbeidsrelatie zijn aangegaan met de eerste beklagde, of zijn vennootschap. Een rechtspersoon, zoals de B. BV, kan immers geen werknemer zijn (cf. Arbh. Gent 12 maart 1973, RW 1973-1974, 166; Arbh. Brussel 26 september 2008, JTT 2008, 468).

De rechtbank merkt op dat de eerste beklagde een rechtsverhouding aanging met de B. BV van S.R. en K.S.. Het bewijs van een arbeidsrelatie tussen de eerste beklagde enerzijds en S.R. en K.S. anderzijds, vergt dus het bewijs van het geveinsd karakter van deze vennootschap en dus het doorprikken van de rechtspersoonlijkheid van deze vennootschap, of minstens het bewijs dat de eerste beklagde achter de schermen betrokken was bij het beleid en beheer van de B. BV.

De rechtbank merkt voorts op dat de rechtsverhouding tussen de B. BV en de BV G. werd gekwalificeerd als een overeenkomst van huuruitbating. De huuruitbating betreft een overeenkomst waarbij een natuurlijke of rechtspersoon *in eigen naam en voor eigen rekening* een handelszaak uitbaat die eigendom is van een andere persoon. De huuruitbating onderscheidt zich van een gerantie-overeenkomst (of uitbatingsovereenkomst in de enge zin) omdat een gerant de handelszaak wel uitbaat in naam en voor rekening van de eigenaar (zie hierover W. GOOSSENS "Uitbating van de handelszaak door een andere dan de eigenaar" in H. COUSY, B. TILLEMANN en A. BENOIT-MOURY (eds.), *De handelszaak, in Recht en onderneming*, Brugge, die Keure, 2001, 279-283). Met andere woorden, daar waar een gerant arbeidsprestaties levert voor (rekening van) de eigenaar en desgevallend dus een werknemer kan zijn, levert de huuruitbater als dusdanig géén arbeidsprestaties voor (rekening van) de eigenaar. De huuruitbater werkt effectief voor zichzelf en bevindt zich niet in een arbeidsrelatie met de eigenaar. Kortom, het bewijs van een arbeidsrelatie tussen de eerste beklagde enerzijds en S.R. en K.S. anderzijds, vergt ook het bewijs van het geveinsd karakter van de huuruitbating.

De rechtbank heeft de stukken van het strafdossier onderzocht en is tot de vaststelling gekomen dat noch het geveinsde en fictieve karakter van de vennootschap BVBA B.T., noch het geveinsde karakter van de huuruitbating vaststaat, zodat niet is aangetoond dat S.R. en K.S. arbeid verrichtten voor de eerste beklagde of de BV G., en dat evenmin is aangetoond dat de arbeid die S.R. en K.S. presteerden in het kader van de uitbating van de carwash, gebeurde onder het gezag van de eerste beklagde of de BV G..

De rechtbank verwijst hiervoor naar de volgende, onderling integraal corresponderende elementen van het strafdossier:

- de simultane verklaringen van K.S. en S.R. waarin zij beide de volgende feitelijke elementen bevestigen die wijzen op een economische en juridische onafhankelijke positie ten opzichte van de eerste beklaagde:
 - o zij richtten op eigen initiatief de firma BVBA B.T. op; de eerste beklaagde was daar niet bij betrokken;
 - o de naam van deze firma houdt geen verband met de eerste beklaagde maar was een eigen keuze;
 - o zij baatten voordien op een andere locatie, (...), al een carwash uit –economische activiteit waar de eerste beklaagde niet bij betrokken was;
 - o de bevestiging door hen beiden dat zij de werkelijke zaakvoerders waren; zij moesten zich niet verantwoorden tegenover de eerste beklaagde;
 - o ze hebben een eigen boekhouder;
 - o er zijn variabele inkomsten afhankelijk van de omzet van de carwash;
 - o ze bevestigen dat S.R. de opdrachten gaf in de carwash;
 - o S.R. trok zich de aanwervingen van het personeel aan evenals de contracten; ze beslisten zelf wie ze tewerkstelden;
 - o ze beslisten zelf wie vennoot werd;
 - o ze deden zelf de financiële verrichtingen;
 - o het dagelijks beheer van de carwash was in handen van S.R.;
 - o ze hebben inmiddels een nieuwe vennootschap opgericht die een nachtwinkel uitbaat en waarbij de eerste beklaagde niet betrokken is;
- de feitelijke vaststelling dat S.R. en K.S. inderdaad twee carwashes uitbaatten, één op de (...) en één in (...) waarbij uit het strafonderzoek geenszins is gebleken dat de eerste beklaagde enige connectie kent met de carwash op de (...); de verklaring van K.S. afgelegd op 18 mei 2016 waaruit blijkt dat zij en S.R. beslisten
- over de aanwerving en over de wijze van tewerkstelling (illegaal) van M.K.; de feitelijke vaststelling dat M.K. S.R. aanduidt als de zaakvoerder van de carwash en zijn “baas”;
- de feitelijke vaststelling dat K.Se., klant van de carwash, S.R. aanduidt als de zaakvoerder van de carwash;
- de feitelijke vaststelling dat S.R. op het ogenblik van de controle werk was gaan vragen in een naburige garage en zodoende zelf klanten kon werven;
- de resultaten van het bankonderzoek op B. BV;
- de resultaten van het tweede bankonderzoek op de rekeningen van de eerste beklaagde
- waaruit de doorstorting van de huurgelden door de eerste beklaagde blijkt aan de nazaten
- van C.I., de zoon van de eigenares van het pand waarin de carwash wordt uitgebaat;
- de verklaring van accountant-bedrijfsrevisor J.Y..
-

Dat de financiële voorwaarden waaraan gecontracteerd werd met BV G. te zwaar uitvielen en de uitbating van de carwash, in zijn geheel beschouwd, niet rendabel was, bewijst op zich nog

niet dat de eerste beklagde in werkelijkheid de leidende hand had in de uitbating van BVBA B.T., en dat S.R. en K.S. voor hem arbeid presteerden, laat staan onder zijn gezag.

34. Evenmin zijn de economische gevolgen van een verkeerd ingeschatte investering gelijk te stellen met feiten van mensenhandel. De rechtbank verwijst ter zake naar de verklaring van S.R. op dit punt die stelt dat hij de contractuele voorwaarden met BV G. niet goed gelezen had en daardoor de prijsafspraken niet goed begrepen had.

Het strafdossier laat niet toe te besluiten dat de eerste beklagde S.R. en K.S. wetens en willen geworven zou hebben met de bedoeling hen werk te laten verrichten of diensten te laten verlenen in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid.

Het enige element dat in die richting wijst zijn de laatste, wijzigende verklaringen van S.R. en K.S.. De rechtbank merkt daarbij evenwel op dat deze latere, wijzigende verklaringen, zijn afgelegd op een ogenblik dat zij met de eerste beklagde en BV G. in een zakelijk conflict waren verzeild geraakt. Bovendien zijn de onderzoekers lange tijd uitgegaan van de verkeerde onderzoekshypothese dat de eerste beklagde ook de huurgelden voor het pand zelf opstreek wat de inhoud van de politionele vragen beïnvloed heeft. Deze verkeerde onderzoekshypothese heeft er, samen genomen met de tendentieuze verhoorstijl en het zakelijk conflict volgend op de ontbinding van de overeenkomst van huuruitbating mogelijk mee voor gezorgd dat S.R. en K.S. zich finaal als slachtoffer van mensenhandel zijn gaan beschouwen, wat zij in eerdere verklaring niet deden. In het licht van deze omstandigheden en ontwikkelingen, is de rechtbank van oordeel dat hun verklaringen met de nodige omzichtigheid moeten worden benaderd. Deze houding dringt zich nog meer op nu geen andere objectieve bewijselementen voorliggen die hun relaas ondersteunen.

De overige feitelijke argumenten van het openbaar ministerie, zoals geformuleerd in conclusies, bestaan uit speculaties en veronderstellingen. Het zijn volgens de rechtbank dus geen redelijke of aanvaardbare elementen die tot een andere overtuiging kunnen leiden.

Gelet op al het bovenstaande oordeelt de rechtbank dat de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A1, B1, B2, D1 en D2 onvoldoende bewezen zijn.

De eerste beklagde wordt vrijgesproken van de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A1, B1 en B2, D1 en D2

II.4. Dossier met referte I: tenlasteleggingen C2, E1, E2, F1, F2, F3 en G – de eerste en de tweede beklagde

Met betrekking tot S.K. – E1 en F2.

35. Op basis van de voorliggende gegevens van het strafdossier, zoals hierboven samengevat, oordeelt de rechtbank dat de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen E1 en F2, naar

voldoening van recht bewezen zijn.

De rechtbank verwijst naar de "de visu" vaststellingen van de sociale inspectie bij de controle op 24 augustus 2016, de verklaringen van S.K., het verhoor van de tweede beklagde en het verhoor van S.B.. Allen bevestigen finaal het zwartwerk en de illegale tewerkstelling van S.K. op de dag van de controle.

De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen E1 en F2, zijn op zich naar recht bewezen.

36. De vraag rest of deze feiten de eerste en de tweede beklagde ook kunnen worden toegerekend. De tweede beklagde was op het ogenblik van de hierboven bewezen verklaarde feiten zaakvoerder van BV G., en hij heeft de in zijn hoofde bewezen geachte feiten in deze periode gepleegd in de uitoefening van zijn bediening. Hij is dus een lasthebber/aangestelde van de vennootschap. De misdrijven kunnen hem dan ook integraal worden toegerekend.

Ten aanzien van de eerste beklagde ligt dit bewijs niet op voldoende feitelijk onderbouwde wijze voor. De rechtbank verwijst ter zake naar de vaststelling dat noch S.A., de tweede beklagde, noch zijn medevenoot S.B., hier in de loop van het onderzoek naar verwijzen. S.K. legt evenmin verklaringen in die zin af. Er is verder geen enkel element dat erop wijst dat de eerste beklagde in feite of in rechte in de mogelijkheid was om het werkgeversgezag uit te oefenen. De toerekening is noch feitelijk noch juridisch verantwoord.

De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen E1 en F2 zijn bewezen maar kunnen niet worden toegerekend aan de eerste beklagde. De eerste beklagde wordt vrijgesproken van de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen E1 en F2.

De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen E1 en F2 zijn bewezen en kunnen worden toegerekend aan de tweede beklagde.

Met betrekking tot S.B. – F1 en G

37. De eerste en de tweede beklagde worden vervolgd voor het niet melden aan de dimonadatabank van S.B. en, bij samenhang, voor feiten van mensenhandel, meer bepaald door S.B. te laten werken in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid.

Deze vervolging gaat uit van de hypothese dat sprake is van een geveinsde situatie waarbij het vennoot- en medezaakvoederschap van S.B. in BV G., neerkomt op een tewerkstelling in ondergeschikt verband voor de eerste beklagde. Het mensenwaardig karakter zou erin bestaan dat S.B. te weinig verdient, dat S.A., de tweede beklagde, degene is die alles beslist, het voor S.B. geen vrije keuze is om op die manier te leven en dat hem niet is uitgelegd wat het betekent om zaakvoerder te zijn.

De rechtbank heeft de stukken van het strafdossier onderzocht en komt tot de vaststelling dat een tewerkstelling in ondergeschikt verband niet is aangetoond. Er bestond geen

gezagsverhouding tussen de eerste beklagde en de tweede beklagde enerzijds en S.B. anderzijds. De rechtbank verwijst hiervoor naar de volgende, met de stelling van het openbaar ministerie strijdige, vaststellingen en verklaringen van S.B.:

- de vaststelling dat S.B. verklaart zaakvoerder te zijn van BV G., wat erop wijst dat hij zich van zijn statuut bewust is en dit geenszins buiten zijn weten om is vastgelegd;
- de vaststelling dat uit de verklaring van S.B. blijkt dat hij en de tweede beklagde elkaar kennen vanuit een gemeenschappelijk verleden waarbij S.A., de tweede beklagde, door S.B. mocht meewerken in een carwash in (...)
- de vaststelling dat, in het licht van het voorgaande, de verklaring van S.B. dat de tweede beklagde zijn vriend is, geloofwaardig voorkomt;
- de verklaring van S.B. dat hij *samen* met de tweede beklagde de carwash kocht, waaruit gelijkwaardigheid spreekt;
- de vaststelling dat S.B. een variabele vergoeding ontving, wat wijst op een reëel vennoot-zijn waarbij de winsten en verliezen gelijk worden gedragen;
- de vaststelling dat S.B. verklaart dat hij aan S.A. zei "dat hij dat maar allemaal moest regelen" waaruit blijkt dat hij mandaat gaf aan zijn medebestuurder om in zijn naam mee het beleid en ook de financiën te voeren – eerder dan dat hem een schijnzelfstandigenstatuut was opgedrongen;
- de vaststelling dat S.B. betaald heeft en nog afbetaalt voor de aankoop van zijn aandelen in de vennootschap, wat in strijd is met de hypothese dat het louter om een schijnmandaat zou gaan;
- de vaststelling dat S.B. verklaart dat zo hij zijn aandelen zou willen verkopen, de tweede beklagde hem dat niet zou weigeren, dat hij hem vertrouwt, gegeven waaruit vrijheid van ondernemen blijkt;
- de vaststelling dat S.B. verklaart dat hij mee aanwezig was bij de boekhouder en vrijwillig zaakvoerder werd.

Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat S.B. vele elementen spontaan over zijn samenwerking met de tweede beklagde benoemt die erop wijzen dat hij vrijwillig zelfstandig zaakvoerder was en bij de operationele bedrijfsvoering een gelijkwaardige rol kende. Dit wel met dien verstande dat hij, naar eigen keuze, zich meer bezighield met de praktische kant van de uitbating van de carwash, daar waar de tweede beklagde meer de administratie en financiën verzorgde – hoewel de tweede beklagde ook meehielp in de carwash.

De rechtbank kan uit de verklaringen van S.B. waarin hij stelt dat hij niet veel verdiende, dat het geen vrije keuze was om zo te leven en dat hij niet goed beseftte wat het was om zaakvoerder te zijn, niet zonder meer afleiden dat zijn statuut een schijnzelfstandigenstatuut betrof waarbij hij werkte onder gezag van de eerste en/of de tweede beklagde.

De vaststelling dat S.B. mogelijk niet ten volle alle implicaties heeft beseft van zijn zelfstandig zaakvoederschap, met inbegrip van de financiële risico's die daaraan verbonden zijn, zijn geen elementen die op zichzelf het bewijs leveren dat het ging om een geveinsde situatie. Bovendien werd het zakelijk risico evengoed gedragen door de tweede beklagde.

De rechtbank merkt in dat verband overigens nog op dat de verklaringen van S.B. over het zich niet ten volle bewust zijn van de implicaties en risico's eigen aan het ondernemerschap moeten gekaderd worden in de opvallend suggestieve verhoorstijl van de onderzoekers. Uit het strafdossier blijkt namelijk dat aan S.B. gevraagd werd *"of hij beseft dat hij misbruikt*

werd?". De rechtbank sluit niet uit dat deze tendentieuze benadering door de onderzoekers de verdere antwoorden van S.B. beïnvloed hebben zodat deze met de nodige omzichtigheid slechts kunnen worden in rekening gebracht.

De verklaring van S.B. bevat alles samengenomen veel meer elementen, zoals hoger uiteengezet, die wijzen op een waarachtige zelfstandige samenwerking, in gelijkwaardigheid tussen hem en de tweede beklagde. Het onderzoek biedt in zijn geheel beschouwd op onvoldoende wijze houvast om de feitelijke en juridische hypothese te onderbouwen dat sprake was van schijnzelfstandigheid. Er is in deze sprake van twijfel die de beklagden ten goede komt. De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen F1, zijn onvoldoende bewezen.

De rechtbank komt tot dezelfde vaststelling met betrekking tot de stelling van het openbaar ministerie dat S.B. in mensonwaardige omstandigheden aan het werk was. Het feit dat de carwash niet rendabel was, is op zich onvoldoende bewijs van economische uitbuiting en van een tewerkstelling in strijd met de menselijke waardigheid.

De overige feitelijke argumenten van het openbaar ministerie, zoals geformuleerd in conclusies, zijn niet van die aard dat zij de rechtbank tot een andere overtuiging kunnen brengen. De feiten, voorwerp van de tenlastelegging G, zijn niet bewezen.

De eerste en de tweede beklagde worden vrijgesproken van de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen F1 en G.

Met betrekking tot S.D. – C2, E2 en F3

38. Op basis van de voorliggende gegevens van het strafdossier, zoals hierboven samengevat, oordeelt de rechtbank dat de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C2, E2 en F3, naar voldoening van recht bewezen zijn.

De rechtbank verwijst naar de "de visu" vaststellingen van de sociale inspectie bij de controle op 15 februari 2017, de verklaringen van S.D. en het verhoor van de tweede beklagde. De feiten worden verder nog bevestigd door de gegevens afkomstig van de uitlezing van de gsm van S.D.. Daaruit blijkt dat hij op meerdere dagen en meerdere locaties klussen verrichtte in opdracht van de eerste beklagde die hij in diverse berichten aanspreekt met "P.". Hij vraagt hem ook om werk. S.D. was op 15 februari 2017 niet dimona gemeld en verbleef illegaal in het Rijk.

De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C2, E2 en F3, zijn bewezen. Dit wel met dien verstande dat de feiten, voorwerp van de tenlastelegging C2, zich identificeren met de feiten voorwerp van de tenlastelegging F3 voor wat betreft de eerste beklagde.

39. De vraag rest of deze feiten de eerste en de tweede beklaagde ook kunnen worden toegerekend. De tweede beklaagde was op het ogenblik van de hierboven bewezen verklaarde feiten zaakvoerder van BV G., en hij heeft de in zijn hoofde bewezen geachte feiten in deze periode gepleegd in de uitoefening van zijn bediening. Hij is dus een lasthebber/aangestelde van de vennootschap. De misdrijven kunnen hem dan ook integraal worden toegerekend.

Ten aanzien van de eerste beklaagde ligt dit bewijs niet op voldoende feitelijk onderbouwde wijze voor. De rechtbank verwijst ter zake naar de vaststelling dat noch S.A., de tweede beklaagde, noch zijn medevenoot S.B., hier in de loop van het onderzoek naar verwijzen. De toerekening van deze feiten aan de eerste beklaagde als feitelijk zaakvoerder van BV G. is noch feitelijk noch juridisch verantwoord.

De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C2, E2 en F3 (identificeert zich met C2), zijn bewezen maar kunnen niet worden toegerekend aan de eerste beklaagde. De eerste beklaagde wordt vrijgesproken van de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C2, E2 en F3 (identificeert zich met C2).

De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen E2 en F3, zijn bewezen en kunnen worden toegerekend aan de tweede beklaagde.

II.5. Dossier met referte I: tenlasteleggingen H en I – de eerste beklaagde

40. Op basis van de voorliggende gegevens van het strafdossier, zoals hierboven samengevat, oordeelt de rechtbank dat de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen H en I, naar voldoening van recht bewezen zijn.

De rechtbank verwijst naar de “de visu” vaststellingen van de sociale inspectie bij de controle op 13 februari 2017, het vluchtgedrag van S.D., het feit dat hij tijdens zijn vlucht contact opnam met de tweede beklaagde en de uiteindelijke verklaringen van S.D. waarbij hij bevestigt dat hij toezicht hield op de winkel en geld van de klanten ontving. Hij was ook in het bezit van de sleutel van de bestelwagen en verklaarde al voordien boodschappen te hebben ingeladen, feitelijk gegeven dat – zij het minimaliserend – ook door S.Ka. werd bevestigd. Het staat bijgevolg vast dat hij arbeidsprestaties onder gezag heeft verricht voor BV F.. Hij was niet dimona-gemeld, kende geen statuut van werkend vennoot en was illegaal in het Rijk op de dag van de controle.

De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen, H en I zijn bewezen.

41. De vraag rest of deze feiten de eerste beklaagde ook kunnen worden toegerekend. De eerste beklaagde was op het ogenblik van de hierboven bewezen verklaarde feiten zaakvoerder van BV F., en hij heeft de in zijn hoofde bewezen geachte feiten in deze periode gepleegd in de uitoefening van zijn bediening. Dat de eerste beklaagde op het ogenblik van de controle afwezig was, hij verbleef naar eigen zeggen in India, ontslaat hem niet van zijn verplichtingen als zaakvoerder om ervoor te zorgen dat ook in zijn afwezigheid de sociale reglementering wordt nageleefd. Hij is op dat punt onachtzaam geweest. De misdrijven kunnen hem dan ook integraal

worden toegerekend.

De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen H en I, zijn bewezen en kunnen worden toegerekend aan de eerste beklaagde.

II.6. Dossier met referte I: tenlastelegging J – de tweede beklaagde

42. Op basis van de voorliggende gegevens van het strafdossier, zoals hierboven samengevat, oordeelt de rechtbank dat de feiten, voorwerp van de tenlastelegging J, naar voldoening van recht bewezen zijn.

De rechtbank verwijst naar de “de visu” vaststellingen van de sociale inspectie bij de controle op 17 mei 2018 en de verklaringen van S.G.. Hij was niet dimona-gemeld en kende geen statuut van werkend vennoot op de dag van de controle.

De feiten, voorwerp van de tenlastelegging J, zijn bewezen.

43. De vraag rest of deze feiten de tweede beklaagde ook kunnen worden toegerekend. De tweede beklaagde was op het ogenblik van de hierboven bewezen verklaarde feiten zaakvoerder van BV G, en hij heeft de in zijn hoofde bewezen geachte feiten in deze periode gepleegd in de uitoefening van zijn bediening. Hij is dus een lasthebber/aangestelde van de vennootschap. De misdrijven kunnen hem dan ook integraal worden toegerekend.

De feiten, voorwerp van de tenlastelegging J, zijn bewezen en kunnen worden toegerekend aan de tweede beklaagde.

II.7. Dossier met referte II: tenlasteleggingen A1, B1 en C – de eerste beklaagde

44. De eerste beklaagde wordt vervolgd voor de illegale tewerkstelling, het zwartwerk en feiten van mensenhandel met betrekking tot S.G..

De rechtbank stelt vast dat in het dossier bijzonder weinig objectieve elementen aanwezig zijn die toelaten te besluiten dat S.G. arbeid heeft verricht onder het gezag van de eerste beklaagde. Er zijn geen “de visu” vaststellingen door een sociale inspectiedienst, er zijn geen politionele vaststellingen waarbij S.G. aan het werk is opgemerkt, er zijn geen klanten die S.G. aan het werk hebben gezien, noch zijn er verklaringen van collega’s in die zin. S.J. verklaarde dat hij nooit in het restaurant heeft gewerkt, evenmin verklaart hij dat hij S.G. elders aan het werk zag.

Enkel de verklaring van S.G. ligt voor.

De rechtbank stelt bijkomend vast dat de verklaring van S.G. eerder vaag is en weinig verifieerbare informatie oplevert wanneer het erop aankomt de precieze plaatsen en tijdstippen van tewerkstelling *in België* aan te wijzen, in het bijzonder wat betreft de tewerkstelling voor de

eerste beklaagde S.G. werd ook op geen ander ogenblik aan het werk opgemerkt, bijvoorbeeld in één van de nachtwinkels uitgebaat door de eerste beklaagde.

Gelet op al het bovenstaande, komt de rechtbank tot het oordeel dat er in rechte te weinig objectief bewijsmateriaal voorligt om met de vereiste graad van zekerheid te besluiten dat S.G. daadwerkelijk arbeidsprestaties heeft geleverd onder het gezag van de eerste beklaagde.

Ook de verklaring van S.G. dat hij door de eerste beklaagde naar België werd overgebracht om er te werken in mensonwaardige omstandigheden en dat er sprake is van mensenhandel, is in deze zaak, gelet op de afwezigheid van enig objectief en ondersteunend bewijsmateriaal, niet aangetoond. S.G. haalt namelijk geen concrete elementen aan die erop wijzen dat hij in België werd uitgebuit of dat dit de bedoeling is geweest.

De door de burgerlijke partij, S.G., aangehaalde argumenten zijn niet van aard om aan het hiervoor vermeld besluit afbreuk te doen, minstens zijn zij niet van aard om elke redelijke twijfel omtrent de schuld van de eerste beklaagde aan de tenlasteleggingen A1, B1 en C weg te nemen.

Bijgevolg dringt de vrijspraak van de beklaagde voor de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A1, B1 en C, zich op.

Voor zoveel als nodig benadrukt de rechtbank dat zij geen uitspraak kan doen in deze zaak over de mensonwaardige omstandigheden waarin S.G. mogelijk wel in Duitsland heeft moeten leven en werken

De eerste beklaagde wordt vrijgesproken van de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A1, B1 en C.

II.8. Dossier met referte II: tenlasteleggingen A2 en B2 – de eerste beklaagde

45. Op basis van de voorliggende gegevens van het straf dossier, zoals hierboven samengevat, oordeelt de rechtbank dat de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A2 en B2, naar voldoening van recht bewezen zijn.

De rechtbank verwijst naar "de visu" vaststellingen van de sociale inspectie bij de controle op 14 november 2020 en de gezegdes van de eerste beklaagde tijdens deze controle. R.H.S. was niet dimona-gemeld en kende geen statuut van werkend vennoot op de dag van de controle. Hij was evenmin gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het land.

De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A2 en B2, zijn bewezen.

46. De vraag rest of dezee feiten de eerste beklaagde ook kunnen worden toegerekend. De eerste beklaagde was op het ogenblik van de hierboven bewezen verklaarde feiten zaakvoerder

van BV S., en hij heeft de in zijn hoofde bewezen geachte feiten in deze periode gepleegd in de uitoefening van zijn bediening. Hij is dus een lasthebber/aangestelde van de vennootschap. De misdrijven kunnen hem dan ook integraal worden toegerekend.

De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A2 en B2, zijn bewezen in hoofde van de eerste beklaagde en kunnen hem worden toegerekend.

III. STRAF

47. De bewezen verklaarde feiten H en I in het dossier met referte I zijn voor de eerste beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de straf voor het zwaarst bestrafte misdrijf.

Voor beide inbreuken is de straf bepaald op een gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 euro tot 6.000 euro, te vermenigvuldigen met het aantal betrokken werknemers, in casu 1 (en te verhogen met de opdecimen). Beide inbreuken worden gelijk bestraft.

De bewezen verklaarde feiten A2 en B2 in het dossier met referte II kennen eveneens eenzelfde opzet, zij het dat het gaat om een ander opzet dan de in hoofde van de eerste beklaagde bewezen verklaarde feiten in het dossier met referte I.

Ook hier is voor beide inbreuken de straf bepaald op een gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 euro tot 6.000 euro, te vermenigvuldigen met het aantal betrokken werknemers, in casu 1 (en te verhogen met de opdecimen). Beide inbreuken worden gelijk bestraft.

48. De bewezen verklaarde feiten E1, E2, F2, F3 en J zijn voor de tweede beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de straf voor het zwaarst bestrafte misdrijf.

De inbreuken F.2, F.3 en J betreffen hetzelfde misdrijf en moeten samen in rekening worden genomen bij het bepalen van de zwaarste straf. De zwaarste straf is de straf bepaald op deze drie inbreuken samen, namelijk een gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 euro tot 6.000 euro, te vermenigvuldigen met het aantal betrokken werknemers, in casu 3 (en te verhogen met de opdecimen).

49. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden, zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, als de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden, zoals die onder meer blijkt uit het strafrechtelijk verleden van deze beklaagden.

Beide beklaagden hebben zich schuldig gemaakt aan zwartwerk en onprofessioneel

werkgeverschap waarbij ook vreemdelingen zonder geldig verblijfstatuut aan het werk zijn gezet. De beklaagden moeten beseffen dat de geschonden verplichtingen cruciaal zijn voor de sociale bescherming van deze werknemers alsook in de bestrijding van zwartwerk. Los van het gevaar op sociale en fiscale fraude is het niet naleven van deze verplichtingen ook concurrentievervalsing ten aanzien van concurrenten in deze branche die zich wel aan de regels houden en betreft het een ondermijning van het solidariteitsbeginsel dat ten grondslag ligt aan het Belgisch systeem van sociale bescherming.

De eerste beklaagde is niet aan zijn proefstuk toe. Hij werd eerder vier keer veroordeeld door de correctionele rechtbank, waaronder voor feiten van sociale fraude en mensenhandel. Hem werd in het verleden een lange gevangenisstraf opgelegd. Dit weerhoudt deze beklaagde er evenwel niet van zich verder in te laten met feiten waarbij mensen zonder papieren langs hem om op illegale wijze trachten een verblijf op te bouwen in België. De eerste beklaagde lijkt niet te beseffen dat hij hiermee moet stoppen en dat van hem verwacht wordt dat hij zich niet verder met illegale circuits bezighoudt. Hij kan niet meer van de gunst van het uitstel of de opschorting genieten. De eerste beklaagde heeft nog steeds onvoldoende lessen getrokken uit deze eerdere tussenkomsten van justitie. Gelet op dit alles is enkel de hierna bepaalde effectieve geldboete in verhouding tot de gepleegde feiten.

De tweede beklaagde heeft, op een verkeersovertreding na, nog een blanco strafregister. Hij kan nog genieten van de gunst van het gewone uitstel en de opschorting. Teneinde de tweede beklaagde ertoe aan te zetten in de toekomst steeds personeel tewerk te stellen in overeenstemming met de geldende sociale wetgeving, is de hierna bepaalde geldboete waarvan nog een groot stuk met uitstel kan worden bekleed, de meest gepaste bestraffing.

50. De feiten werden door de tweede beklaagde gepleegd voor en na 1 januari 2017 zodat de op te leggen geldboete met zeventig opdecimen moet worden verhoogd.

51. De eerste en de tweede beklaagde moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De eerste en de tweede beklaagde moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 22 euro.

De eerste en de tweede beklaagde moeten ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 50 euro.

IV. VERBEURDVERKLARING

52. De arbeidsauditeur vordert dat de eerste en de tweede beklaagde bijkomend veroordeeld worden tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 41.059 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf vermeld onder de tenlastelegging G zijn verkregen.

De rechtbank heeft hierboven de eerste en de tweede beklaagde vrijgesproken voor de feiten, voorwerp van de tenlastelegging G, zodat er geen redenen zijn om de gevorderde verbeurdverklaring uit te spreken.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

De vordering van de burgerlijke partij S.G. in de zaak met referte II

De burgerlijke partij ent zijn vordering op de tenlastelegging C in de zaak met referte II.

Gelet op de te verlenen vrijspraak van B.B. voor de tenlastelegging C, is de rechtbank niet bevoegd te oordelen over de vordering van de burgerlijke partij.

Overige burgerlijke belangen

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de overige burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 186, 189, 190, 191, 194, 195, 227 Wetboek van Strafvordering;

art. 101, 103, 175, 181 van het Sociaal Strafwetboek;

art. 1, 2, 3 Wet van 4 oktober 1867

art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 65, 66, 100 Strafwetboek;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14 van de Wet van 29 juni 1964;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van **B.B., A.S.,**
bij verstek ten aanzien van **BV G.,**

Voorafgaand

Voegt de dagvaardingen met rolnummer 21G002094 (referte I) en rolnummer 21G002298 (referte II) van het openbaar ministerie samen.

Op strafgebied

Ten aanzien van **B.B.,** eerste beklaagde

Spreekt B.B. voor de tenlasteleggingen A1, A2, B1, B2, B3, C1, C2, D1, D2, D3, E1, E2, F1, F2, F3 (identificeert zich met C2) en G in de zaak met referte I vrij.

Spreekt B.B. voor de tenlasteleggingen A1, B1 en C in de zaak met referte II vrij.

Veroordeelt B.B. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen H en I in de zaak met referte I:

tot een **geldboete** van **8.000,00 EUR**, zijnde **1.000,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt B.B. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A2 en B2 in de zaak met referte II:

tot een **geldboete** van **8.000,00 EUR**, zijnde **1.000,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt B.B. tot betaling van:

- een bijdrage van 2 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 2 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 22,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 1.562,82 EUR, ondeelbaar veroorzaakt door de thans bewezen verklaarde misdrijven.

Ten aanzien van A.S., tweede beklagde

Spreekt S.A. voor de tenlasteleggingen F1 en G in de zaak met referte I vrij.

Veroordeelt S.A. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen E1, E2, F2, F3 en J in de zaak met referte I:

tot een **geldboete van 14.400,00 EUR**, zijnde een **geldboete van 600,00 EUR x 3 werknemers**, vermeerderd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft de **geldboete** voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **10.800,00 EUR**, zijnde **450,00 EUR x 3 werknemers**, vermeerderd met 70 opdecimen.

Veroordeelt S.A. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 22,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 1.538,74 EUR, ondeelbaar veroorzaakt door de thans bewezen verklaarde misdrijven.

Ten aanzien van BV G., derde beklagde

Verklaart de strafvordering voor de tenlasteleggingen A1, A2, B1, B2, B3, C1, C2, D1, D2, D3, E1, E2, F1, F2, F3, G en J in de zaak met referte I onontvankelijk.

Laat de kosten van de strafvordering ten laste van de Belgische Staat, begroot op 55,70 EUR.

Overtuigingsstukken

Beveelt de **vrijgave** van het ter plaatse in beslag genomen gebouw carwash en inboedel gelegen te (...) (strafdossier karton III kaft 11).

Beveelt de **teruggave** aan de beslagene **D.S.**, van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nr. **2017009334**.

Beveelt de **overmaking** aan het **openbaar ministerie** om te handelen als naar recht, van de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder de nrs. **201607289, 201607290, 2017001326, 2017001915, 2018002665**.

Gelast de voeging bij het strafdossier van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nr. **2017002907**.

Op burgerlijk gebiedTen aanzien van S.G., burgerlijke partij in de zaak met referte II

Verklaart zich niet bevoegd te statueren over de vordering van de burgerlijke partij gelet op de vrijspraak van B.B. voor de tenlastelegging C in de zaak met referte II.

Laat de gebeurlijke kosten gevallen aan de zijde van de burgerlijke partij te zijnen laste.

Overige burgerlijke belangen

Houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G29:

- V.K., rechter
 - D.L., rechter, die in de onmogelijkheid verkeert om het vonnis te ondertekenen waarvoor zij aan de beraadslaging heeft deelgenomen,
 - N.K., rechter
- en uitgesproken in openbare terechtzitting op 5 januari 2022 door de voorzitter, in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie, met bijstand van griffier D.M..

De voormelde griffier bevestigt de onmogelijkheid om het vonnis te ondertekenen door rechter D.L..